EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS **PADOME**

Briselē, 2019. gada 20. maijā
(OR. en)

2016/0364 (COD)
LEX 1924

PE-CONS 16/1/19
REV 1

EF 18
ECOFIN 62
CODEC 180

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA, AR KO DIREKTĪVU 2013/36/ES GROZA ATTIECĪBĀ UZ ATBRĪVOTAJĀM SABIEDRĪBĀM, FINANŠU PĀRVALDĪTĀJSABIEDRĪBĀM, JAUKTĀM FINANŠU PĀRVALDĪTĀJSABIEDRĪBĀM, ATALGOJUMU, UZRAUDZĪBAS PASĀKUMIEM UN PILNVARĀM, KĀ ARĪ KAPITĀLA SAGLABĀŠANAS PASĀKUMIEM

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
DIREKTĪVA (ES) 2019/...

(2019. gada 20. maijs),

ar ko Direktīvu 2013/36/ES
groza attiecībā uz atbrīvotajām sabiedrībām, finanšu pārvaldītājsabiedrībām,
jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, atalgojumu, uzraudzības pasākumiem
un pilnvarām, kā arī kapitāla saglabāšanas pasākumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu[1],

[1] OV C 34, 31.1.2018., 5. lpp.

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[1],

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru[2],

[1] OV C 209, 30.6.2017., 36. lpp.

[2] Eiropas Parlamenta 2019. gada 16. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 14. maija lēmums.

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES[1] un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013[2] tika pieņemtas, reaģējot uz finanšu krīzēm, kas sākās 2007.–2008. gadā. Minētie leģislatīvie pasākumi ir būtiski palīdzējuši stiprināt finanšu sistēmu Savienībā un padarījuši iestādes noturīgākas pret iespējamiem turpmākiem satricinājumiem. Lai arī minētie pasākumi bija ļoti visaptveroši, tie nenovērsa visas konstatētās nepilnības, kas ietekmē iestādes. Turklāt dažiem no sākotnēji ierosinātajiem pasākumiem bija noteiktas pārskatīšanas klauzulas, vai arī tie nebija pietiekami detalizēti, lai tos varētu raiti īstenot.

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

(2) Šīs direktīvas mērķis ir risināt jautājumus, kuri izvirzīti attiecībā uz Direktīvas 2013/36/ES noteikumiem, kas ir izrādījušies nepietiekami skaidri un tāpēc ir dažādi interpretēti vai arī atzīti par pārāk apgrūtinošiem konkrētām iestādēm. Tajā ir arī Direktīvas 2013/36/ES pielāgojumi, kas ir nepieciešami, vai nu ņemot vērā to, ka pieņemti citi attiecīgie Savienības tiesību akti, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES[1], vai arī ņemot vērā izmaiņas, kas paralēli ierosinātas Regulā (ES) Nr. 575/2013. Lai veicinātu konsekvenci un salīdzināmību starp jurisdikcijām, ar ierosinātajiem grozījumiem, visbeidzot, pašreizējo tiesisko regulējumu labāk pielāgo starptautiskajām norisēm.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

(3) Finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības var būt banku grupu mātesuzņēmumi, un tiek prasīta prudenciālo prasību piemērošana, pamatojoties uz šādu pārvaldītājsabiedrību konsolidēto situāciju. Tā kā iestāde, ko kontrolē šādas pārvaldītājsabiedrības, ne vienmēr visā grupā konsolidēti var nodrošināt atbilstību prasībām, konkrētas finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības ir jāiekļauj tiešā uzraudzības pilnvaru piemērošanas jomā saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 575/2013, lai konsolidēti nodrošinātu atbilstību. Tāpēc būtu jāparedz īpaša apstiprināšanas procedūra un tiešas uzraudzības pilnvaras pār konkrētām finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, lai nodrošinātu, ka šādas pārvaldītājsabiedrības var būt tieši atbildīgas par to, lai nodrošinātu atbilstību konsolidētajām prudenciālajām prasībām, nenosakot tām papildu prudenciālās prasības individuāli.

(4) Konkrētu finanšu pārvaldītājsabiedrību un jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību apstiprināšanai un uzraudzībai nevajadzētu liegt grupām lemt par konkrētu iekšējo kārtību un uzdevumu sadali grupā, kā tās uzskata par vajadzīgu, lai nodrošinātu atbilstību konsolidētajām prasībām, un nevajadzētu liegt īstenot tiešas uzraudzības darbību attiecībā uz tām grupas iestādēm, kuras uzņemas konsolidēti nodrošināt atbilstību prudenciālajām prasībām.

(5) Īpašos apstākļos finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, kas izveidota, lai turētu dalības uzņēmumos, varētu atbrīvot no apstiprināšanas. Lai arī tiek atzīts, ka atbrīvota finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība varētu pieņemt lēmumus savas parastās darījumdarbības gaitā, tai nebūtu jāpieņem ar pārvaldību, darbību vai finansēm saistīti lēmumi, kas ietekmē grupu vai tos meitasuzņēmumus grupā, kuri ir iestādes vai finanšu iestādes. Izvērtējot atbilstību minētajai prasībai, kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā attiecīgās prasības saskaņā ar sabiedrību tiesībām, kas piemērojamas finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai.

(6) Konsolidētās uzraudzības iestādei ir uzticēti galvenie pienākumi attiecībā uz konsolidētu uzraudzību. Tāpēc ir nepieciešams, lai konsolidētās uzraudzības iestāde būtu pienācīgi iesaistīta finanšu pārvaldītājsabiedrību un jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību apstiprināšanā un uzraudzībā. Ja konsolidētās uzraudzības iestāde atšķiras no kompetentās iestādes dalībvalstī, kurā finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība veic uzņēmējdarbību, šī apstiprināšana būtu jāpiešķir ar kopīgu abu minēto iestāžu lēmumu. Eiropas Centrālajai bankai, veicot savu uzdevumu – konsolidēti uzraudzīt kredītiestāžu mātes sabiedrības saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013[1], būtu arī jāpilda savi pienākumi saistībā ar finanšu pārvaldītājsabiedrību un jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību apstiprināšanu un uzraudzību.

[1] Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).

(7) Komisijas 2016. gada 28. jūlija ziņojumā par atalgojuma noteikumu novērtēšanu saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 575/2013 (“Komisijas 2016. gada 28. jūlija ziņojums”) ir norādīts, ka daži principi, kas ir izklāstīti Direktīvā 2013/36/ES un ko piemēro mazām iestādēm, proti, prasības par atliktajiem maksājumiem un izmaksāšanu instrumentos, ir pārāk apgrūtinoši un nesamērīgi ar to prudenciālajiem ieguvumiem. Līdzīgā kārtā tika secināts, ka minēto prasību piemērošanas izmaksas pārsniedz to prudenciālos ieguvumus attiecībā uz personālu, kam ir zems mainīgā atalgojuma līmenis, jo šādi mainīgā atalgojuma līmeņi personālam rada tikai nelielus vai nerada nekādus stimulus uzņemties pārmērīgu risku. Tādēļ, kaut arī kopumā būtu jāprasa, lai visas iestādes piemērotu visus principus visam savam personālam, kura profesionālajai darbībai ir būtiska ietekme uz iestādes riska profilu, mazām iestādēm un personālam, kam ir zems mainīgā atalgojuma līmenis, ir jānosaka atbrīvojums no principiem par atliktajiem maksājumiem un izmaksu instrumentos, kuri ir izklāstīti Direktīvā 2013/36/ES.

(8) Precīzi, konsekventi un saskaņoti kritēriji minēto mazo iestāžu, kā arī zema mainīgā atalgojuma līmeņa noteikšanai ir nepieciešami, lai nodrošinātu uzraudzības konverģenci un veicinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus iestādēm un adekvātu aizsardzību noguldītājiem, ieguldītājiem un patērētājiem visā Savienībā. Tajā pašā laikā ir lietderīgi dalībvalstīm piedāvāt zināmu elastību pieņemt stingrāku pieeju, ja tās to uzskata par vajadzīgu.

(9) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 157. pantā ir noteikts princips, ka vīrieši un sievietes par vienādu vai vienādi vērtīgu darbu saņem vienādu darba samaksu. Minētais princips iestādēm ir konsekventi jāievēro. Tādēļ tām būtu jāīsteno dzimumneitrāla atalgojuma politika.

(10) Atalgojumam izvirzīto prasību mērķis ir sekmēt pareizu un efektīvu riska pārvaldību iestādēs, saskaņojot ilgtermiņa intereses starp iestādi un tās personālu, kura profesionālajai darbībai ir būtiska ietekme uz iestādes riska profilu (personāls, kas uzņemas būtisku risku). Vienlaikus meitasuzņēmumiem, kas nav iestādes un tādējādi paši neietilpst Direktīvas 2013/36/ES darbības jomā, individuāli varētu piemērot citas atalgojumam izvirzītās prasības saskaņā ar attiecīgajiem nozares tiesību aktiem, kas prevalē. Tādēļ šajā direktīvā izklāstītās atalgojuma prasības parasti nebūtu konsolidēti jāpiemēro šādiem meitasuzņēmumiem. Tomēr, lai novērstu iespējamu arbitrāžu, atalgojumam izvirzītās prasības, kas ir izklāstītas šajā direktīvā, būtu konsolidēti jāpiemēro tam personālam meitasuzņēmumos, kurš sniedz tādus konkrētus pakalpojumus kā aktīvu pārvaldīšanas, portfeļa pārvaldīšanas pakalpojumi vai rīkojumu izpilde, ja šāds personāls ir pilnvarots – neatkarīgi no tā, kādā formā šis pilnvarojums varētu būt dots, – veikt tādu profesionālo darbību, kas banku grupas līmenī liek to atzīt par personālu, kas uzņemas būtisku risku. Šādam pilnvarojumam būtu jāattiecas arī uz deleģēšanas vai ārpakalpojumu režīmiem, kas ir noslēgti starp meitasuzņēmumu, kur darba ņēmēji ir nodarbināti, un citu iestādi tajā pašā grupā. Dalībvalstīm nebūtu jāliedz prasības, kas šajā direktīvā ir izvirzītas atalgojumam, konsolidēti piemērot plašākam meitasuzņēmumu un to personāla lokam.

(11) Direktīvā 2013/36/ES ir prasīts, lai būtisku daļu un jebkurā gadījumā vismaz 50 % no jebkura mainīgā atalgojuma veidotu akciju līdzsvars vai līdzvērtīgas īpašumtiesību daļas, ievērojot attiecīgās iestādes juridisko struktūru, vai ar akcijām saistīti instrumenti vai līdzvērtīgi bezskaidras naudas instrumenti biržas sarakstā neiekļautas iestādes gadījumā; un, ja iespējams, alternatīvi pirmā līmeņa vai otrā līmeņa kapitāla instrumenti, kas atbilst konkrētiem nosacījumiem. Minētais princips ierobežo ar akcijām saistītu instrumentu izmantošanu biržas sarakstā neiekļautām iestādēm un pieprasa biržas sarakstā iekļautām iestādēm izmantot akcijas. Komisijas 2016. gada 28. jūlija ziņojumā ir secināts, ka akciju izmantošana var radīt ievērojamu administratīvo slogu un izmaksas biržas sarakstā iekļautajām iestādēm. Tajā pašā laikā līdzvērtīgus prudenciālos ieguvumus var panākt, ļaujot biržas sarakstā iekļautajām iestādēm izmantot ar akcijām saistītus instrumentus, kas ataino akciju vērtību. Tādēļ iespēja izmantot ar akcijām saistītus instrumentus būtu jāattiecina uz biržas sarakstā iekļautām iestādēm.

(12) Uzraudzības pārbaudē un novērtēšanā būtu jāņem vērā iestāžu lielums, struktūra un iekšējā organizācija, kā arī to darbību veids, joma un sarežģītība. Ja dažādām iestādēm ir līdzīgi riska profili, piemēram, tāpēc, ka tām ir līdzīgi uzņēmējdarbības modeļi vai riska darījumu ģeogrāfiskā atrašanās vieta, vai tās ir piesaistītas tai pašai institucionālajai aizsardzības shēmai, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai īpaši pielāgot pārbaudes un novērtēšanas procesa metodes, lai ņemtu vērā šāda vienāda riska profila iestāžu kopējās iezīmes un riskus. Šādai pielāgošanai tomēr nebūtu kompetentajām iestādēm jāliedz ne pienācīgi ņemt vērā īpašos riskus, kas skar katru iestādi, ne grozīt iestādei noteikto pasākumu specifiskumu.

(13) Papildu pašu kapitāla prasība, ko nosaka kompetentās iestādes, ir būtisks virzītājspēks iestādes vispārējam pašu kapitāla līmenim un svarīgs tirgus dalībniekiem, jo noteiktais papildu pašu kapitāla prasības līmenis ietekmē sākumpunktu ierobežojumiem attiecībā uz dividenžu maksājumiem, prēmiju izmaksām un maksājumiem par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem. Būtu jāparedz precīza definīcija nosacījumiem, saskaņā ar kuriem ir nosakāma papildu pašu kapitāla prasība, lai nodrošinātu, ka noteikumi tiek konsekventi piemēroti visās dalībvalstīs, un nodrošinātu pienācīgu iekšējā tirgus darbību.

(14) Papildu pašu kapitāla prasība, kas kompetentajām iestādēm ir jānosaka, būtu jāsamēro ar iestādes konkrēto situāciju, un tām vajadzētu būt pienācīgi pamatotām. Papildu pašu kapitāla prasības var noteikt, lai novērstu riskus vai riska elementus, kas ir nepārprotami izslēgti vai nav tieši ietverti pašu kapitāla prasībās, kas izklāstītas Regulā (ES) Nr. 575/2013, tikai tiktāl, ciktāl tas ir uzskatāms par nepieciešamu, ņemot vērā iestādes konkrēto situāciju. Minētās prasības būtu jāizklāsta attiecīgajā pašu kapitāla prasību uzskaitījumā virs attiecīgās minimālās pašu kapitāla prasības un zem apvienoto rezervju prasības vai attiecīgā gadījumā – zem sviras rādītāja rezervju prasības. Iestādes papildu pašu kapitāla prasību specifiskumam būtu jānovērš to izmantošana par instrumentu, ar ko novērš makroprudenciālos vai sistēmiskos riskus. Tomēr tam nevajadzētu kompetentajām iestādēm liegt, lai tās, tostarp ar papildu pašu kapitāla prasībām, novērstu riskus, kas atsevišķām iestādēm rodas to darbības dēļ, tostarp tos riskus, kuri atspoguļo konkrētu ekonomisko un tirgus norišu ietekmi uz atsevišķās iestādes riska profilu.

(15) Sviras rādītāja prasība pastāv līdztekus uz risku balstīta pašu kapitāla prasībai. Tādēļ jebkādas papildu pašu kapitāla prasības, ko kompetentās iestādes nosaka, lai novērstu pārmērīgas sviras risku, būtu jāpievieno minimālā sviras rādītāja prasībai, nevis minimālā uz risku balstītā pašu kapitāla prasībai. Turklāt iestādēm būtu arī jāvar izmantot jebkādu pirmā līmeņa pamata kapitālu, ko tās izmanto, lai izpildītu savas ar aizņemto līdzekļu īpatsvaru saistītās prasības, lai izpildītu savas uz risku balstītās pašu kapitāla prasības, tostarp apvienoto rezervju prasību.

(16) Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai norāžu veidā paziņot iestādei par visiem pielāgojumiem kapitāla apjomā, kas pārsniedz attiecīgās minimālā pašu kapitāla prasības, attiecīgo papildu pašu kapitāla prasību un attiecīgā gadījumā – apvienoto rezervju prasību vai sviras rādītāja rezervju prasību, kurām, pēc to viedokļa, ir jābūt šādas iestādes rīcībā, lai tiktu galā ar stresa scenārijiem nākotnē. Tā kā šādas norādes veido kapitāla mērķi, tās būtu jāuzskata par tādām, kas ir noteiktas virs attiecīgajām minimālajām pašu kapitāla prasībām, attiecīgajām papildu pašu kapitāla prasībām un virs apvienoto rezervju prasības vai attiecīgā gadījumā – sviras rādītāja rezervju prasības. Nespējai sasniegt šādu mērķi nevajadzētu radīt ierobežojumus attiecībā uz sadali, kas paredzēta Direktīvā 2013/36/ES. Ņemot vērā to, ka norādes par papildu pašu kapitālu atspoguļo uzraudzības priekšstatus, Direktīvā 2013/36/ES un Regulā (ES) Nr. 575/2013 nevajadzētu ne izklāstīt obligātos informācijas atklāšanas pienākumus attiecībā uz norādēm, ne aizliegt kompetentajām iestādēm pieprasīt izpaust norādes. Ja iestāde atkārtoti neizpilda kapitāla mērķi, kompetentajai iestādei vajadzētu būt tiesībām veikt uzraudzības pasākumus un, ja nepieciešams, noteikt papildu pašu kapitāla prasības.

(17) Direktīvas 2013/36/ES noteikumi par procentu likmju risku, kas rodas no netirdzniecības portfeļa darbībām, ir saistīti ar attiecīgajiem Regulas (ES) Nr. 575/2013 noteikumiem, kas iestādēm paredz ilgāku īstenošanas periodu. Lai saskaņotu noteikumu piemērošanu par procentu likmju risku, kas rodas no netirdzniecības portfeļa darbībām, noteikumi, kas nepieciešami, lai izpildītu attiecīgos šīs direktīvas noteikumus, būtu jāpiemēro no tās pašas dienas, no kuras piemēro attiecīgos Regulas (ES) Nr. 575/2013 noteikumus.

(18) Lai saskaņotu no netirdzniecības portfeļa darbībām izrietošā procentu likmju riska aprēķināšanu tad, kad minētās attiecīgās iestādes iekšējās sistēmas riska mērīšanai nav apmierinošas, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt regulatīvos tehniskos standartus, ko izstrādājusi ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 izveidotā Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde)[1], lai attīstītu standartizētu metodiku šāda riska novērtēšanai. Komisijai būtu jāpieņem minētie regulatīvie tehniskie standarti ar deleģētajiem aktiem, ievērojot LESD 290. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

(19) Lai kompetentās iestādes labāk identificētu tās iestādes, kurām varētu rasties pārmērīgi zaudējumi darbībās ar netirdzniecības portfeli iespējamu procentu likmju izmaiņu dēļ, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt regulatīvos tehniskos standartus, ko izstrādājusi EBI. Minētajos regulatīvajos tehniskajos standartos būtu jāprecizē: seši uzraudzības satricinājumu scenāriji, kuri visām iestādēm ir jāpiemēro, lai aprēķinātu izmaiņas pašu kapitāla ekonomiskajā vērtībā; kopējie pieņēmumi, kas iestādēm ir jāīsteno savās iekšējās sistēmās, lai aprēķinātu pašu kapitāla ekonomisko vērtību, un par to, kā noteikt iespējamu vajadzību pēc konkrētiem kritērijiem, lai identificētu iestādes, kam uzraudzības pasākumi varētu būt attaisnojami tādēļ, ka procentu likmju izmaiņu dēļ ir samazinājušies neto procentu ienākumi; un to, kas veido ievērojamu samazināšanos. Komisijai būtu jāpieņem minētie regulatīvie tehniskie standarti ar deleģētajiem aktiem, ievērojot LESD 290. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

(20) Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršana ir būtiskas, lai saglabātu stabilitāti un integritāti finanšu sistēmā. Tas, ka tiek atklāta kādas iestādes iesaiste nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanā un terorisma finansēšanā, varētu ietekmēt tās dzīvotspēju un finanšu sistēmas stabilitāti. Kopā ar iestādēm un struktūrām, kas ir atbildīgas par to, lai tiktu nodrošināta atbilstība nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas noteikumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/849[1], svarīga nozīme nepilnību identificēšanā un attiecīgā sodīšanā ir kompetentajām iestādēm, kas atbild par atļauju piešķiršanu un prudenciālo uzraudzību. Tādēļ šādām kompetentajām iestādēm bažas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu būtu konsekventi jāizskata savās attiecīgajās uzraudzības darbībās, tostarp uzraudzības pārbaudes un novērtējuma procesos, novērtējumos par iestādes pārvaldības kārtības, procesu un mehānismu piemērotību un novērtējumos par vadības struktūru locekļu piemērotību, konstatējumi būtu attiecīgi jāpaziņo attiecīgajām iestādēm un struktūrām, kas ir atbildīgas par to, lai tiktu nodrošināta atbilstība nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas noteikumiem, un attiecīgā gadījumā būtu jāveic uzraudzības pasākumi saskaņā ar savām pilnvarām, kas paredzētas Direktīvā 2013/36/ES un Regulā (ES) Nr. 575/2013. Informācija būtu jāsniedz, pamatojoties uz to, kas ir konstatēts atļauju piešķiršanas, apstiprināšanas vai pārbaudes procesos, kuri ietilpst šādu kompetento iestāžu atbildības jomā, kā arī pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no iestādēm un struktūrām, kuras ir atbildīgas par to, lai tiktu nodrošināta atbilstība Direktīvai (ES) 2015/849.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

(21) Viena no svarīgākajām atziņām, kas gūta no finanšu krīzes Savienībā, ir vajadzība pēc piemērota institucionālā un politiskā ietvara, ar ko nepieļauj un novērš nelīdzsvarotību Savienībā. Ņemot vērā nesenās institucionālās pārmaiņas Savienībā, ir jāveic visaptveroša makroprudenciālās politikas ietvara pārskatīšana.

(22) Direktīvai 2013/36/ES nevajadzētu liegt dalībvalstīm valsts tiesību aktos īstenot pasākumus, kuri ir paredzēti, lai palielinātu finanšu sistēmas noturību, piemēram (bet ne tikai), ierobežojumus aizdevuma un ķīlas vērtības attiecībai, aizdevuma un ienākumu attiecībai un parāda apkalpošanas izmaksu un ienākumu attiecībai, un citus instrumentus par aizdevumu piešķiršanas standartiem.

(23) Lai nodrošinātu, ka pretcikliskās kapitāla rezerves pienācīgi atspoguļo pārmērīga kredītu pieauguma risku banku nozarē, iestādēm būtu jāaprēķina savai iestādei piemērotas rezerves, kas atbilst to pretciklisko rezervju normu svērtajam vidējam rādītājam, kuras piemēro valstīs, kur šai iestādei ir kredītriska darījumi. Tādēļ katrai dalībvalstij būtu jāieceļ iestāde, kas būtu atbildīga par pretciklisko rezervju normu noteikšanu šajā dalībvalstī veiktajiem riska darījumiem. Minētajā rezervju normā būtu jāņem vērā kredītu līmeņa pieaugums un izmaiņas kredīta attiecībā pret iekšzemes kopproduktu (IKP) attiecīgajā dalībvalstī, kā arī visi citi mainīgie rādītāji, kas saistīti ar finanšu sistēmas stabilitātes riskiem.

(24) Papildus kapitāla saglabāšanas rezervēm un pretcikliskajām kapitāla rezervēm dalībvalstīm vajadzētu varēt no konkrētām iestādēm prasīt, lai tās uzturētu sistēmiskā riska rezerves to makroprudenciālo vai sistēmisko risku novēršanai un mazināšanai, uz kuriem neattiecas Regula (ES) Nr. 575/2013 un Direktīva 2013/36/ES, proti, riska, kuram var būt ievērojama negatīva ietekme uz finanšu sistēmu un reālo ekonomiku konkrētā dalībvalstī. Sistēmiskā riska rezervju norma būtu jāpiemēro visiem riska darījumiem vai to apakšgrupām un visām iestādēm vai vienai vai vairākām minēto iestāžu apakšgrupām, ja iestādes savā darījumdarbībā uzrāda līdzīgus riska profilus.

(25) Ir svarīgi racionalizēt koordinēšanas mehānismu starp iestādēm, nodrošināt skaidru atbildības struktūru, vienkāršot makroprudenciālās politikas instrumentu aktivizēšanu un paplašināt makroprudenciālo instrumentu klāstu, lai iestādes spētu laikus un efektīvi novērst sistēmiskos riskus. Gaidāms, ka Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (ESRK), kas ir izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 1092/2010[1], būs izšķiroša nozīme makroprudenciālo pasākumu koordinēšanā, kā arī informācijas izplatīšanā par dalībvalstīs plānotajiem makroprudenciālajiem pasākumiem, jo īpaši pieņemto makroprudenciālo pasākumu publicēšanā tās tīmekļa vietnē un informācijas apmaiņā starp iestādēm pēc plānoto makroprudenciālo pasākumu paziņošanas. Lai nodrošinātu pienācīgus politiskus risinājumus dalībvalstīs, tiek gaidīts, ka ESRK pārraudzīs dalībvalstu makroprudenciālās politikas pietiekamību un konsekvenci, tostarp pārraugot to, vai rīki tiek izmantoti konsekventi un nepārklājoties.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1092/2010 (2010. gada 24. novembris) par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu (OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.).

(26) Attiecīgajām kompetentajām vai norīkotajām iestādēm būtu jācenšas izvairīties no jebkādas dublējošas vai nekonsekventas Direktīvā 2013/36/ES un Regulā (ES) Nr. 575/2013 paredzēto makroprudenciālo pasākumu izmantošanas. Konkrēti, attiecīgajām kompetentajām vai norīkotajām iestādēm būtu pienācīgi jāapsver tas, vai pasākumi, kas veikti saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 133. pantu, dublējas vai nav konsekventi ar citiem pastāvošiem vai gaidāmiem pasākumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 124., 164. vai 458. pantu.

(27) Kompetentajām vai norīkotajām iestādēm vajadzētu varēt noteikt citu sistēmiski nozīmīgu iestāžu (C-SNI) rezerves piemērošanas līmeni vai līmeņus, pamatojoties uz grupas struktūrai raksturīgo risku būtību un sadalījumu. Dažos gadījumos kompetentajai vai norīkotajai iestādei varētu būt lietderīgi C-SNI rezervi noteikt vienīgi līmenī, kas ir zem augstākā konsolidācijas līmeņa.

(28) Saskaņā ar Bāzeles Banku uzraudzības komitejas (*BCBS*) publicēto globāli sistēmiski nozīmīgo banku (G-SNB) novērtēšanas metodoloģiju iestādes vairākjurisdikciju prasījumi un saistības ir tās globālās sistēmiskās nozīmes un ietekmes rādītāji, kāda tās bankrotam var būt uz globālo finanšu sistēmu. Šie rādītāji atspoguļo konkrētas bažas, piemēram, par lielākām grūtībām koordinēt to iestāžu noregulējumu, kam ir nozīmīgas pārrobežu darbības. Vienotā noteikumu kopuma pastiprināšanas un vienotā noregulējuma mehānisma (VNM) izveides rezultātā panāktais progress kopīgajā pieejā noregulējumam ir banku savienībā ievērojami pilnveidojis spēju panākt pienācīgu pārrobežu grupu noregulējumu. Tāpēc un neskarot kompetento vai norīkoto iestāžu spēju īstenot uzraudzības vērtēšanu, būtu jāaprēķina alternatīvs vērtējums, kas atspoguļo minēto progresu, un kompetentajām vai norīkotajām iestādēm minētais vērtējums būtu jāņem vērā, izvērtējot kredītiestāžu sistēmisko nozīmi, neietekmējot datus, kas iesniegti *BCBS* starptautisko saucēju noteikšanai. EBI būtu jāizstrādā atjaunināti regulatīvo tehnisko standartu projekti nolūkā precizēt papildu metodoloģiju globāli sistēmiski nozīmīgo iestāžu (G-SNI) apzināšanai, lai ļautu atpazīt integrēta Eiropas noregulējuma režīma specifiku VNM kontekstā. Minētā atjauninātā metodoloģija būtu jāizmanto tikai G-SNI rezerves kalibrācijas nolūkā. Komisijai būtu jāpieņem minētie regulatīvie tehniskie standarti ar deleģētajiem aktiem, ievērojot LESD 290. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

(29) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, pastiprināt un precizēt jau esošos Savienības tiesības aktus, nodrošinot vienotas prudenciālās prasības, ko piemēro iestādēm visā Savienībā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to apmēra un ietekmes dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(30) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem[1] dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.

(31) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2013/36/ES,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

[1] OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2013/36/ES

Direktīvu 2013/36/ES groza šādi:

1) direktīvas 2. panta 5. un 6. punktu aizstāj ar šādiem:

"5. Šo direktīvu nepiemēro:

1) piekļuvei ieguldījumu brokeru sabiedrību darbībai, ciktāl tā tiek reglamentēta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/65/ES [*];

2) centrālajām bankām;

3) pasta žiro pārvedumu daļām;

4) Dānijā – "*Eksport Kredit Fonden*", "*Eksport Kredit Fonden A/S*", "*Danmarks Skibskreditfond A/S*" un "*KommuneKredit*";

5) Vācijā – "*Kreditanstalt für Wiederaufbau*", "*Landwirtschaftliche Rentenbank*", "*Bremer Aufbau-Bank GmbH*", "Ham*burgische Investitions- und Förderbank*", "*Investitionsbank Berlin*", "*Investitionsbank des Landes Brandenburg*", "*Investitionsbank Schleswig-Holstein*", "*Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank*", "*Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz*", "*Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank*", "*LfA Förderbank Bayern*", "*NRW.BANK*", "*Saarländische Investitionskreditbank AG*", "*Sächsische Aufbaubank – Förderbank*", "*Thüringer Aufbaubank*", sabiedrībām, kuras saskaņā ar "*Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz*" ir atzītas par valsts mājokļu attīstības politikas struktūrām un faktiski neiesaistās banku darījumos, un sabiedrībām, kuras saskaņā ar minēto likumu ir atzītas par bezpeļņas mājokļu attīstības sabiedrībām;

6) Igaunijā – "*hoiu-laenuühistud*" kā kooperatīvām sabiedrībām, kas atzītas ar "*hoiu-laenuühistu seadus*";

7) Īrijā – "*Strategic Banking Corporation of Ireland*", "*credit unions*" un "*friendly societies*";

8) Grieķijā – "*Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων*" ("*Tamio Parakatathikon kai Danion*");

9) Spānijā – "*Instituto de Crédito Oficial*";

10) Francijā – "*Caisse des dépôts et consignations*";

11) Horvātijā – "*kreditne unije*" un "*Hrvatska banka za obnovu i razvitak*";

12) Itālijā – "*Cassa depositi e prestiti*";

13) Latvijā – "krājaizdevu sabiedrībām", sabiedrībām, kas atbilstīgi Krājaizdevu sabiedrību likumam atzītas par kooperatīvajām sabiedrībām, kuras sniedz finanšu pakalpojumus vienīgi saviem biedriem;

14) Lietuvā – "*kredito unijos*", kas nav "*centrinė kredito unijos*";

15) Ungārijā – "*MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság*" un "*Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság*";

16) Maltā – "*Malta Development Bank*";

17) Nīderlandē – "*Netherlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV*", "*NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij*", "*NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering*", "*Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Nederland NV*" un "*kredietunies*";

18) Austrijā – sabiedrībām, kas atzītas par valsts dzīvokļu celtniecības apvienībām, un "*Österreichische Kontrollbank AG*";

19) Polijā – "*Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe*" un "*Bank Gospodarstwa Krajowego*";

20) Portugālē – "*Caixas Económicas*", kas pastāvēja 1986. gada 1. janvārī, izņemot tās, kas reģistrētas kā sabiedrības ar ierobežotu atbildību, un izņemot "*Caixa Económica Montepio Geral*";

21) Slovēnijā "*SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana*";

22) Somijā – "*Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB" un "Finnvera Oyj/Finnvera Abp*";

23) Zviedrijā – "*Svenska Skeppshypotekskassan*";

24) Apvienotajā Karalistē – "*National Savings and Investments (NS&I)*", "*CDC Group plc*", "*Agricultural Mortgage Corporation Ltd*", "*Crown Agents for overseas governments and administrations*", "*credit unions*" un "*municipal banks*".

6. Šā panta 5. punkta 1) apakšpunktā un 3)–24) apakšpunktā minētās sabiedrības uzskata par finanšu iestādēm 34. panta un VII sadaļas 3. nodaļas vajadzībām.

---

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/EK un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).";

2) direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pievieno šādus apakšpunktus:

"60) "noregulējuma iestāde" ir noregulējuma iestāde, kas ir definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES * 2. panta 1. punkta 18) apakšpunktā;

61) "globāli sistēmiski nozīmīga iestāde" vai "G-SNI" ir globāli sistēmiski nozīmīga iestāde, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 133) apakšpunktā;

62) "ārpus ES esoša globāli sistēmiski nozīmīga iestāde" vai "ārpus ES esoša G-SNI" ir ārpus ES esoša globāli sistēmiski nozīmīga iestāde, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 134) apakšpunktā;

63) "grupa" ir grupa, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 138) apakšpunktā;

64) "trešās valsts grupa" ir grupa, kuras mātesuzņēmums veic uzņēmējdarbību kādā trešā valstī;

65) "dzimumneitrāla atalgojuma politika" ir atalgojuma politika, kas balstīta uz vienādu darba samaksu darba ņēmējiem – sievietēm un vīriešiem – par vienādu vai vienādi vērtīgu darbu.

---

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).";

b) pievieno šādu punktu:

"3. Lai nodrošinātu, ka prasības vai uzraudzības pilnvaras, kas ir izklāstītas šajā direktīvā vai Regulā (ES) Nr. 575/2013, piemēro konsolidēti vai subkonsolidēti saskaņā ar šo direktīvu vai minēto regulu, jēdzienos "iestāde", "dalībvalsts mātes iestāde", "ES mātes iestāde" un "mātesuzņēmums" ir iekļautas arī:

a) finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, kurām ir piešķirts apstiprinājums saskaņā ar šīs direktīvas 21.a pantu;

b) norīkotās iestādes, kuras kontrolē ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, ES mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai dalībvalsts mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, ja uz attiecīgo mātes sabiedrību neattiecas apstiprināšana saskaņā ar šīs direktīvas 21.a panta 4. punktu; un

c) finanšu pārvaldītājsabiedrības, jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai iestādes, kuras norīkotas, ievērojot šīs direktīvas 21.a panta 6. punkta d) apakšpunktu.";

3) direktīvas 4. panta 8. punktu aizstāj ar šādu:

"8. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja iestādēm, kas nav kompetentās iestādes, ir noregulējuma pilnvaras, šādas iestādes cieši sadarbojas un apspriežas ar kompetentajām iestādēm attiecībā uz noregulējuma plānu sagatavošanu un visos pārējos gadījumos, ja šāda sadarbošanās un apspriešanās tiek prasīta ar šo direktīvu, Direktīvu 2014/59/ES vai Regulu (ES) Nr. 575/2013.";

4) direktīvas 8. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) informāciju, kas jāsniedz kompetentajām iestādēm kredītiestādes atļaujas pieteikumā, tostarp 10. pantā paredzēto darbības programmu, organizatorisko struktūru un pārvaldības kārtību;

b) prasības, kas piemērojamas akcionāriem un dalībniekiem, kuriem ir būtiska līdzdalība, vai, ja nav būtiskas līdzdalības, 20 lielākajiem akcionāriem vai dalībniekiem saskaņā ar 14. pantu; un";

b) pievieno šādu punktu:

"5. EBI izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu, kuras ir adresētas kompetentajām iestādēm, lai precizētu kopējo novērtēšanas metodoloģiju atļauju piešķiršanai saskaņā ar šo direktīvu.";

5) direktīvas 9. pantā pievieno šādus punktus:

"3. Dalībvalstis paziņo Komisijai un EBI valsts tiesību aktus, kuros uzņēmumiem, kas nav kredītiestādes, skaidri atļauts pieņemt noguldījumus vai citus atmaksājamus līdzekļus no klientiem.

4. Ievērojot šo pantu, dalībvalstis nevar kredītiestādes atbrīvot no šīs direktīvas un Regulas (ES) Nr. 575/2013 piemērošanas.";

6) direktīvas 10. pantu aizstāj ar šādu:

"*10. pants*

Darbības programma, organizatoriskā struktūra un pārvaldības kārtība

1. Dalībvalstis pieprasa, lai kopā ar atļaujas pieteikumu iesniedz darbības programmu, kurā izklāstīti paredzētās darījumdarbības veidi un kredītiestādes organizatoriskā struktūra, tostarp norāde uz mātesuzņēmumiem, finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām grupā. Dalībvalstis arī prasa, lai atļaujas pieteikumam būtu pievienots 74. panta 1. punktā minētās kārtības, procesu un mehānismu apraksts.

2. Kompetentās iestādes atsaka atļauju sākt kredītiestādes darbību, ja vien tās nav pārliecinājušās, ka 74. panta 1. punktā minētā kārtība, procesi un mehānismi ļauj minētajai iestādei īstenot pareizu un efektīvu riska pārvaldību.";

7) direktīvas 14. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Kompetentās iestādes atsaka piešķirt atļauju kredītiestādes darbības sākšanai, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt pārdomātu un piesardzīgu kredītiestādes vadību, tās nav pārliecinātas par akcionāru vai dalībnieku piemērotību saskaņā ar 23. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem. Piemēro 23. panta 2. un 3. punktu un 24. pantu.";

8) direktīvas 18. panta d) punktu aizstāj ar šādu:

"d) vairs neatbilst prudenciālajām prasībām, kas izklāstītas Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešajā, Ceturtajā vai Sestajā daļā, izņemot Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a un 92.b panta prasības, vai kas noteiktas saskaņā ar šīs direktīvas 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai 105. pantu, vai arī ja vairs nevar paļauties, ka tā pildīs savas saistības pret kreditoriem, un jo īpaši – tā vairs negarantē drošību aktīviem, ko tai uzticējuši noguldītāji;";

9) iekļauj šādus pantus:

"*21.a pants*

Finanšu pārvaldītājsabiedrību un jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību apstiprināšana

"1. Dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības, dalībvalsts mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības un ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības pieprasa apstiprinājumu saskaņā ar šo pantu. Citas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības pieprasa apstiprinājumu saskaņā ar šo pantu, ja tām ir pienākums ievērot šo direktīvu vai Regulu (ES) Nr. 575/2013 subkonsolidēti.

2. Šā panta 1. punkta nolūkā tajā minētās finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktās finanšu pārvaldītājsabiedrības konsolidētās uzraudzības iestādei un – ja tā ir cita iestāde – kompetentajai iestādei dalībvalstī, kurā tās veic uzņēmējdarbību, sniedz šādu informāciju:

a) tās grupas organizatorisko struktūru, kuras daļa ir finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jauktā finanšu pārvaldītājsabiedrība, precīzi norādot tās meitasuzņēmumus un – attiecīgā gadījumā – mātesuzņēmumus un katras pie grupas piederošas sabiedrības atrašanās vietu un darbības veidu;

b) informāciju par vismaz divu personu iecelšanu, kuras faktiski vada finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jaukto finanšu pārvaldītājsabiedrību, un par atbilstību 121. pantā izklāstītajām prasībām attiecībā uz vadošo amatpersonu kvalifikāciju;

c) informāciju par atbilstību 14. pantā izklāstītajiem kritērijiem attiecībā uz akcionāriem un dalībniekiem, ja finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums ir kredītiestāde;

d) iekšējo organizāciju un uzdevumu sadalījumu grupā;

e) jebkādu citu informāciju, kas var būt vajadzīga šā panta 3. un 4. punktā minēto novērtējumu veikšanai.

Ja finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības apstiprināšana notiek vienlaicīgi ar 22. pantā minēto novērtējumu, kompetentā iestāde minētā panta nolūkā attiecīgā gadījumā veic koordinēšanu ar konsolidētās uzraudzības iestādi un – ja tā ir cita iestāde – kompetento iestādi dalībvalstī, kurā finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība veic uzņēmējdarbību. Minētajā gadījumā 22. panta 3. punkta otrajā daļā minētais vērtēšanas periods tiek pārtraukts uz vairāk nekā 20 darbdienām līdz laikam, kad ir pabeigta šajā pantā izklāstītā procedūra.

3. Apstiprinājumu finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai saskaņā ar šo pantu var piešķirt tikai tad, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) iekšējā kārtība un uzdevumu sadalījums grupā atbilst nolūkam nodrošināt atbilstību prasībām, kas noteiktas šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 575/2013, konsolidēti vai subkonsolidēti, un jo īpaši tie ir piemēroti, lai:

i) koordinētu visus finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmumus, tostarp vajadzības gadījumā piemēroti sadalot uzdevumus starp meitas iestādēm;

ii) novērstu vai pārvaldītu konfliktus grupas iekšienē; un

iii) īstenotu grupas mēroga politiku, ko visai grupai noteikusi mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība;

b) tās grupas organizatoriskā struktūra, kuras daļa ir finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, netraucē vai kaut kā citādi nekavē efektīvi uzraudzīt meitas iestādes vai mātes iestādes attiecībā uz individuālām, konsolidētām vai – attiecīgā gadījumā – subkonsolidētām saistībām, kas uz tām attiecas. Minētā kritērija novērtējumā ņem vērā jo īpaši:

i) finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības stāvokli daudzlīmeņu grupā;

ii) līdzdalības struktūru; un

iii) finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības lomu grupā;

c) ir nodrošināta atbilstība 14. pantā izklāstītajiem kritērijiem un 121. pantā noteiktajām prasībām.

4. Finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības apstiprināšana saskaņā ar šo pantu nav nepieciešama, ja ir ievēroti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) finanšu pārvaldītājsabiedrības pamatdarbība ir līdzdalības iegāde meitasuzņēmumos vai – jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības gadījumā – tās pamatdarbība attiecībā uz iestādēm vai finanšu iestādēm ir līdzdalības iegāde meitasuzņēmumos;

b) finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība nav norīkota par noregulējuma vienību nevienā no grupas noregulējuma grupām saskaņā ar noregulējuma stratēģiju, ko noteikusi attiecīgā noregulējuma iestāde, ievērojot Direktīvu 2014/59/ES;

c) kredītiestāde, kas ir meitasuzņēmums, ir norīkota par atbildīgo nolūkā konsolidēti nodrošināt grupas atbilstību prudenciālajām prasībām, un tai ir doti visi vajadzīgie līdzekļi un juridiskās pilnvaras efektīvai minēto pienākumu izpildei;

d) finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība neiesaistās tādu ar pārvaldību, darbību vai finansēm saistītu lēmumu pieņemšanā, kas ietekmē grupu vai tās meitasuzņēmumus, kuri ir iestādes vai finanšu iestādes;

e) nav šķēršļu efektīvai grupas konsolidētajai uzraudzībai.

Finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, kas ir atbrīvotas no apstiprinājuma iegūšanas saskaņā ar šo punktu, netiek izslēgtas no konsolidācijas tvēruma, kā noteikts šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 575/2013.

5. Konsolidētās uzraudzības iestāde pastāvīgi pārrauga atbilstību 3. punktā vai, attiecīgā gadījumā, 4. punktā minētajiem nosacījumiem. Finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības sniedz konsolidētās uzraudzības iestādei informāciju, kas nepieciešama, lai pastāvīgi pārraudzītu grupas organizatorisko struktūru un atbilstību 3. punktā vai, attiecīgā gadījumā, 4. punktā minētajiem nosacījumiem. Konsolidētās uzraudzības iestāde minētajā informācijā dalās ar kompetento iestādi dalībvalstī, kurā finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jauktā finanšu pārvaldītājsabiedrība veic uzņēmējdarbību.

6. Ja konsolidētās uzraudzības iestāde ir konstatējusi, ka 3. punktā minētie nosacījumi netiek pildīti vai vairs netiek pildīti, finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai piemēro piemērotus uzraudzības pasākumus nolūkā nodrošināt vai atjaunot – atkarībā no gadījuma – konsolidētās uzraudzības nepārtrauktību un integritāti un konsolidēti nodrošināt atbilstību prasībām, kas ir izklāstītas šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 575/2013. Jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības gadījumā uzraudzības pasākumos jo īpaši ņem vērā ietekmi uz finanšu konglomerātu.

Pirmajā daļā minētajos uzraudzības pasākumos jo īpaši var būt ietverta:

a) to balsstiesību īstenošanas apturēšana, kuras ir saistītas ar meitasuzņēmumu akcijām, ko tur finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība;

b) rīkojumu izdošana vai sankciju noteikšana, ievērojot 65. –72. pantu, finanšu pārvaldītājsabiedrībai, jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai vadības struktūras locekļiem un vadītājiem;

c) instrukciju vai norādījumu sniegšana finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai par to, kā saviem akcionāriem pārvest dalības savās meitas iestādēs;

d) citas finanšu pārvaldītājsabiedrības, jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai grupā esošās iestādes pagaidu iecelšana par atbildīgo, lai konsolidēti tiktu nodrošināta atbilstība prasībām, kas ir izklāstītas šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 575/2013;

e) ierobežojumi vai aizliegums sadalīt peļņu vai maksāt procentus akcionāriem;

f) prasība finanšu pārvaldītājsabiedrībām vai jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām atteikties no līdzdalības iestādēs vai citās finanšu sektora sabiedrībās vai samazināt to;

g) prasība finanšu pārvaldītājsabiedrībām vai jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām iesniegt plānu, kas paredz bez kavēšanās panākt atbilstību.

7. Ja konsolidētās uzraudzības iestāde ir konstatējusi, ka 4. punktā minētie nosacījumi vairs netiek pildīti, finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība pieprasa apstiprinājumu saskaņā ar šo pantu.

8. Lai pieņemtu lēmumus par apstiprinājumu un atbrīvojumu no apstiprinājuma, kā minēts attiecīgi 3. un 4. punktā, un par uzraudzības pasākumiem, kā minēts 6. un 7. punktā, gadījumā, kad konsolidētās uzraudzības iestāde atšķiras no kompetentās iestādes dalībvalstī, kurā finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jauktā finanšu pārvaldītājsabiedrība veic uzņēmējdarbību,– šīs abas iestādes strādā kopā, cieši apspriežoties. Konsolidētās uzraudzības iestāde sagatavo novērtējumu par jautājumiem, kas minēti attiecīgi 3., 4., 6. un 7. punktā, un minēto novērtējumu iesniedz kompetentajai iestādei dalībvalstī, kurā finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jauktā finanšu pārvaldītājsabiedrība veic uzņēmējdarbību. Abas iestādes dara visu iespējamo, lai divu mēnešu laikā pēc minētā novērtējuma saņemšanas vienotos par kopīgu lēmumu.

Kopīgais lēmums tiek pienācīgi dokumentēts un pamatots. Konsolidētās uzraudzības iestāde kopīgo lēmumu paziņo finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai.

Domstarpību gadījumā tās dalībvalsts konsolidētās uzraudzības iestāde vai kompetentā iestāde, kurā finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jauktā finanšu pārvaldītājsabiedrība veic uzņēmējdarbību, atturas no lēmuma pieņemšanas un nodod jautājumu EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā pēc tam, kad jautājums saņemts EBI. Attiecīgās kompetentās iestādes pieņem kopīgu lēmumu saskaņā ar EBI lēmumu. Pēc divu mēnešu laikposma beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas jautājumu EBI neiesniedz.

9. Jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību gadījumā, ja konsolidētās uzraudzības iestāde vai kompetentā iestāde dalībvalstī, kurā jauktā finanšu pārvaldītājsabiedrība veic uzņēmējdarbību, atšķiras no koordinatora, kas noteikts saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK 10. pantu, attiecīgi šā panta 3., 4., 6. un 7. punktā minēto lēmumu vai kopīgo lēmumu pieņemšanas nolūkā ir vajadzīga koordinatora piekrišana. Ja ir vajadzīga koordinatora piekrišana, domstarpības nodod izskatīt attiecīgajai Eiropas uzraudzības iestādei, proti, EBI vai Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde (EAAPI)), kas ir izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010[*], kas pieņem lēmumu viena mēneša laikā pēc jautājuma saņemšanas. Neviens lēmums, kas pieņemts saskaņā ar šo punktu, neskar pienākumus saskaņā ar Direktīvu 2002/87/EK vai Direktīvu 2009/138/EK.

10. Ja apstiprinājums finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai saskaņā ar šo pantu tiek atteikts, konsolidētās uzraudzības iestāde pieteikuma iesniedzējam par šo lēmumu un tā iemesliem paziņo četru mēnešu laikā no pieteikuma saņemšanas vai, ja pieteikums nav pilnīgs, četru mēnešu laikā pēc tam, kad ir saņemta pilnīga informācija, kas vajadzīga lēmuma pieņemšanai.

    Jebkurā gadījumā lēmumu piešķirt vai atteikt apstiprinājumu pieņem sešu mēnešu laikā no pieteikuma saņemšanas. Atteikumu vajadzības gadījumā var papildināt ar jebkuru no 6. punktā minētajiem pasākumiem.

21.b pants

Mātes starpniekuzņēmums Eiropas Savienībā

1. Divām vai vairākām iestādēm Savienībā, kuras ir daļa no vienas un tās pašas trešās valsts grupas, ir vienots mātes starpniekuzņēmums Eiropas Savienībā, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā.

2. Kompetentās iestādes var atļaut 1. punktā minētajām iestādēm izveidot divus mātes starpniekuzņēmumus Eiropas Savienībā, ja tās nosaka, ka vienota mātes starpniekuzņēmuma izveide Eiropas Savienībā:

    a) nebūtu saderīga ar obligāto prasību nodalīt darbības, kā paredz tās trešās valsts noteikumi vai uzraudzības iestādes, kurā atrodas galvenā trešās valsts grupas mātesuzņēmuma centrālais birojs, vai

b) mazinātu noregulējamības efektivitāti salīdzinājumā ar gadījumu, kad ir divi mātes starpniekuzņēmumi Eiropas Savienībā saskaņā ar novērtējumu, ko veikusi kompetentā noregulējuma iestāde mātes starpniekuzņēmumam Eiropas Savienībā.

3. Mātes starpniekuzņēmums Eiropas Savienībā ir kredītiestāde, kam piešķirta atļauja saskaņā ar 8. pantu, vai finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kam ir piešķirts apstiprinājums saskaņā ar 21.a pantu.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, gadījumos, kad neviena no šā panta 1. punktā minētajām iestādēm nav kredītiestāde vai kad ir jāizveido otrs mātes starpniekuzņēmums Eiropas Savienībā saistībā ar ieguldījumu darbībām, lai ievērotu atbilstību šā panta 2. punktā minētajai obligātajai prasībai, mātes starpniekuzņēmums Eiropas Savienībā vai otrs mātes starpniekuzņēmums Eiropas Savienībā var būt ieguldījumu brokeru sabiedrība, kurai izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvas 2014/65/ES 5. panta 1. punktu un uz kuru attiecas Direktīva 2014/59/ES.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punktu nepiemēro, ja trešās valsts grupas kopējā aktīvu vērtība Savienībā ir mazāka nekā 40 miljardi EUR.

5. Šajā pantā trešās valsts grupas aktīvu kopējā vērtība Savienībā ir turpmāk minētā summa:

   a) katras trešās valsts grupas iestādes kopējā aktīvu vērtība Savienībā, kura izriet no tās konsolidētās bilances vai kura izriet no to atsevišķajām bilancēm, ja iestādes bilance nav konsolidēta; un

   b) katras trešās valsts grupas filiāles kopējā aktīvu vērtība, kurai saskaņā ar šo direktīvu, Direktīvu 2014/65/ES vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 600/2014[**] Savienībā ir piešķirta darbības atļauja.

6. Kompetentās iestādes paziņo EBI šādu informāciju attiecībā uz katru trešās valsts grupu, kura darbojas to jurisdikcijā:

   a) pie kādas trešās valsts grupas piederošu uzraudzīto iestāžu nosaukumus un kopējo aktīvu vērtību;

   b) tādām filiālēm atbilstošos nosaukumus un kopējo aktīvu vērtību, kurām saskaņā ar šo direktīvu, Direktīvu 2014/65/ES vai Regulu (ES) Nr. 600/2014 ir piešķirta atļauja minētajā dalībvalstī, un darbības veidus, ko tām ir atļauts veikt;

c) jebkura tāda mātes starpniekuzņēmuma Eiropas Savienībā nosaukumu un kopējo aktīvu vērtību, kurš ir izveidots minētajā dalībvalstī, un tās trešās valsts grupas nosaukumu, pie kuras tas pieder.

7. EBI savā tīmekļa vietnē publicē sarakstu ar visām trešo valstu grupām, kuras darbojas Savienībā, un to mātes starpniekuzņēmumu vai – attiecīgā gadījumā – starpniekuzņēmumiem Eiropas Savienībā.

Kompetentās iestādes nodrošina, lai katra to jurisdikcijā esoša iestāde, kas pieder pie trešās valsts grupas, atbilstu vienam no šādiem nosacījumiem:

a) tai ir mātes starpniekuzņēmums Eiropas Savienībā;

b) tā ir mātes starpniekuzņēmums Eiropas Savienībā;

c) tā ir vienīgā trešās valsts grupas iestāde Savienībā; vai

d) tā pieder pie trešās valsts grupas, kuras kopējā aktīvu vērtība Savienībā nepārsniedz 40 miljardus EUR.

8. Atkāpjoties no 1. punkta, trešo valstu grupām, kuras savu darbību veic, Savienībā izmantojot vairāk nekā vienu iestādi, un kuru kopējā aktīvu vērtība ... [šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās diena] ir līdzvērtīga vai lielāka par 40 miljardiem EUR, ne vēlāk kā līdz ... [trīs gadi pēc šīs grozošās direktīvas piemērošanas dienas] ir mātes starpniekuzņēmums Eiropas Savienībā vai, ja piemēro 2. punktu, – divi mātes starpniekuzņēmumi Eiropas Savienībā.

9. Līdz ... [seši gadi pēc šīs grozošās direktīvas piemērošanas dienas] Komisija pēc apspriešanās ar EBI pārskata prasības, kas iestādēm noteiktas ar šo pantu, un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Minētajā ziņojumā ņem vērā vismaz šādus aspektus:

   a) vai šajā pantā izklāstītās prasības darbojas praksē, ir nepieciešamas un samērīgas un vai citi pasākumi nebūtu piemērotāki;

   b) vai prasības, kas iestādēm noteiktas ar šo pantu, būtu jāpārskata, lai ņemtu vērā labāko starptautisko praksi.

10. Līdz ... [divi gadi pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] EBI iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai par trešās valsts filiāļu pārvaldību saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem. Minētajā ziņojumā ņem vērā vismaz šādus aspektus:

a) vai un kādā mērā dalībvalstīs atšķiras uzraudzības prakse, ko saskaņā ar valsts tiesību aktiem piemēro trešās valsts filiālēm;

b) vai atšķirīgā pārvaldība, ko saskaņā ar valsts tiesību aktiem piemēro trešās valsts filiālēm, varētu radīt regulējuma arbitrāžu;

c) vai būtu nepieciešams un piemēroti papildus saskaņot trešās valsts filiālēm piemērotos valsts režīmus, jo īpaši attiecībā uz nozīmīgām trešās valsts filiālēm.

Vajadzības gadījumā Komisija, balstoties uz EBI ieteikumiem, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei leģislatīva akta priekšlikumu.

---

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

** Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 600/2014 (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 84. lpp.).";

10) direktīvas 23. panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) jebkura tāda vadības struktūras locekļa reputācija, zināšanas, iemaņas un pieredze, kurš plānotās iegādes rezultātā vadīs kredītiestādes darbību, kā izklāstīts 91. panta 1. punktā;";

11) direktīvas 47. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

"1.a Dalībvalsts no kredītiestāžu filiālēm, kuru galvenais birojs atrodas trešā valstī, prasa vismaz reizi gadā kompetentajām iestādēm paziņot šādu informāciju:

a) kopējie aktīvi, kas atbilst tās filiāles darbībai, kurai piešķirta atļauja minētajā dalībvalstī;

b) informācija par likvīdiem aktīviem, kas filiālei ir pieejami, jo īpaši par likvīdiem aktīviem, kas ir pieejami dalībvalstu valūtās;

c) pašu kapitāls, kas ir filiāles rīcībā;

d) noguldījumu aizsardzības pasākumi, kas noguldītājiem pieejami filiālē;

e) riska pārvaldības kārtība;

f) pārvaldības kārtība, tostarp personu, kas pilda ar filiāles darbību saistītās pamatfunkcijas;

g) likviditātes atjaunošanas plāni filiālei; un

h) jebkura cita informācija, ko kompetentā iestāde uzskata par nepieciešamu, lai varētu visaptveroši pārraudzīt filiāles darbības.";

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Kompetentās iestādes paziņo EBI par turpmāk minēto:

a) par visām filiāļu atļaujām, kas piešķirtas kredītiestādēm, kuru galvenais birojs atrodas trešā valstī, un par jebkādām turpmākām izmaiņām šādās atļaujās;

b) par kopējiem aktīviem un saistībām, kādas ir to kredītiestāžu atļautajām filiālēm, kuru galvenais birojs atrodas trešā valstī, kā regulāri ziņots;

c) tās trešā valsts grupas nosaukumu, pie kuras pieder filiāle, kam piešķirta atļauja.

EBI savā tīmekļa vietnē publicē visu to trešās valsts filiāļu sarakstu, kurām piešķirta atļauja darboties Savienībā, norādot dalībvalstis, kurās tām atļauts darboties.";

c) iekļauj šādu punktu:

"2.a Kompetentās iestādes, kas uzrauga to kredītiestāžu filiāles, kuru galvenais birojs atrodas trešā valstī, un to iestāžu kompetentās iestādes, kuras pieder pie tās pašas trešās valsts grupas, cieši sadarbojas, lai visām minētās trešās valsts grupas darbībām Savienībā nodrošinātu visaptverošu uzraudzību, nepieļautu, ka trešās valsts grupām saskaņā ar šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013 piemērojamās prasības tiek apietas, un nepieļautu nekādu nelabvēlīgu ietekmi uz Savienības finanšu stabilitāti.

EBI šā punkta pirmās daļas nolūkā sekmē sadarbību starp kompetentajām iestādēm, tostarp, pārbaudot, vai ir ievērota 21.b panta 4. punktā minētā robežvērtība.";

12) direktīvas 56. pantu groza šādi:

a) panta g) punktu aizstāj ar šādu:

"g) iestādēm, kas atbildīgas par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/849* 2. panta 1. punkta 1) un 2) apakšpunktā uzskaitīto atbildīgo subjektu uzraudzību saistībā ar atbilstību minētajai direktīvai un finanšu ziņu vākšanas vienībām;

---

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).";

b) pievieno šādu punktu:

"h) kompetentajām iestādēm vai struktūrām, kas ir atbildīgas par noteikumu piemērošanu attiecībā uz darbību strukturālu nodalīšanu banku grupā.";

13) direktīvas 57. panta 1. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"1. Neatkarīgi no 53., 54. un 55. panta dalībvalstis nodrošina, lai var notikt informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm un iestādēm, kas ir atbildīgas par to, lai pārraudzītu:";

14) iekļauj šādu pantu:

"*58.a pants*

Informācijas nosūtīšana starptautiskām struktūrām

1. Neatkarīgi no 53. panta 1. punkta un 54. panta kompetentās iestādes var, ievērojot šā panta 2., 3. un 4. punktā izklāstītos nosacījumus, nosūtīt konkrētu informāciju vai dalīties tajā ar:

   a) Starptautisko Valūtas fondu un Pasaules Banku – finanšu sektora novērtēšanas programmai paredzēto izvērtējumu nolūkā;

   b) Starptautisko norēķinu banku – kvantitatīvās ietekmes pētījumu nolūkā;

   c) Finanšu stabilitātes padomi – tās uzraudzības funkciju izpildes nolūkā.

2. Kompetentās iestādes ar konfidenciālu informāciju var dalīties tikai pēc konkrēta attiecīgās struktūras pieprasījuma, ja ir izpildīti vismaz šādi nosacījumi:

   a) pieprasījums ir pienācīgi pamatots, ņemot vērā konkrētos uzdevumus, ko pieprasītāja struktūra veic saskaņā ar tai tiesību aktos noteiktajām pilnvarām;

   b) pieprasījums ir pietiekami precīzs attiecībā uz pieprasītās informācijas būtību, tvērumu un formātu, un tās izpaušanas vai nosūtīšanas līdzekļiem;

c) pieprasītā informācija ir ļoti nepieciešama konkrētu pieprasītājas struktūras uzdevumu veikšanai, un tā nepārsniedz pieprasītājai struktūrai ar tiesību aktiem piešķirto uzdevumu tvērumu;

d) informācija tiek nosūtīta vai izpausta tikai personām, kuras ir tieši iesaistītas konkrētā uzdevuma veikšanā;

e) uz personām, kam ir piekļuve informācijai, attiecas dienesta noslēpuma prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas 53. panta 1. punktā minētajām prasībām.

3. Ja pieprasījumu ir iesniegusi kāda no 1. punktā minētajām struktūrām, kompetentās iestādes var nosūtīt tikai apkopotu vai anonimizētu informāciju, un ar citu informāciju var dalīties tikai kompetentās iestādes telpās.

4. Ciktāl informācijas izpaušanā ir iesaistīta personas datu apstrāde, jebkādā personas datu apstrādē, ko veic pieprasītāja struktūra, ievēro prasības, kas ir izklāstītas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/679*.

---

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).";

15) direktīvas 63. panta 1. punktā pievieno šādu daļu:

"Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes varētu pieprasīt šā punkta pirmajā daļā minētās personas nomaiņu, ja minētā persona rīkojas pretēji saviem pienākumiem, kas tai noteikti šā punkta pirmajā daļā.";

16) direktīvas 64. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Kompetentajām iestādēm piešķir visas uzraudzības pilnvaras iejaukties iestāžu, finanšu pārvaldītājsabiedrību un jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību darbībā, kuras ir vajadzīgas to funkciju izpildei, tostarp, jo īpaši tiesības atsaukt atļauju saskaņā ar 18. pantu, 18., 102., 104. un 105. pantā minētās pilnvaras un pilnvaras 21.a panta 6. punktā minēto pasākumu īstenošanai.";

b) pievieno šādu punktu:

"3. Lēmumos, ko kompetentās iestādes pieņem, īstenojot savas uzraudzības pilnvaras un pilnvaras noteikt sankcijas, tiek dots pamatojums, uz kura tie ir balstīti.";

17) 66. panta 1. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

"e) to, ka nav iesniegts pieteikums apstiprinājuma saņemšanai, tādējādi pārkāpjot 21.a pantu, vai par jebkādiem citiem minētajā pantā izklāstīto prasību pārkāpumiem.";

18) direktīvas 67. panta 1. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

"q) mātes iestādei, mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai mātes jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai, kura neveic nekādas darbības, kas var būt vajadzīgas, lai nodrošinātu atbilstību prudenciālajām prasībām, kas izklāstītas Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešajā, Ceturtajā, Sestajā vai Septītajā daļā vai noteiktas saskaņā ar šīs direktīvas 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai 105. pantu, konsolidēti vai subkonsolidēti.";

19) direktīvas 74. pantu aizstāj ar šādu:

"*74. pants*
Iekšējā pārvaldība un atveseļošanas un noregulējuma plāni

1. Iestādēm ir noturīga pārvaldības kārtība, kas aptver skaidru organizatorisko struktūru ar precīzi definētu, pārredzamu un konsekventu atbildības sadalījumu, efektīvus procesus esošo vai varbūtējo risku noteikšanai, pārvaldībai, pārraudzībai un ziņošanai par tiem, piemērotus iekšējās kontroles mehānismus, tostarp pareizas administratīvās un grāmatvedības procedūras, un tāda atalgojuma politika un prakse, kas atbilst pareizai un efektīvai riska pārvaldībai un veicina to.

Pirmajā daļā minētā atalgojuma politika un prakse ir dzimumneitrālas.

2. Šā panta 1. punktā minētā kārtība, procesi un mehānismi ir vispusīgi un samērīgi ar to risku veidu, mērogu un sarežģītību, kuri saistīti ar attiecīgo uzņēmējdarbības modeli un iestādes darbību. Vērā ņem 76. līdz 95. pantā noteiktos tehniskos kritērijus.

3. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu nāk klajā ar pamatnostādnēm par šā panta 1. punktā minēto kārtību, procesiem un mehānismiem, ņemot vērā šā panta 2. punktu.

EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu nāk klajā ar iestādēm paredzētām pamatnostādnēm par dzimumneitrālu atalgojuma politiku.

Divu gadu laikā pēc otrajā daļā minēto pamatnostādņu publicēšanas dienas un pamatojoties uz kompetento iestāžu apkopoto informāciju, EBI nāk klajā ar ziņojumu par dzimumneitrālas atalgojuma politikas piemērošanu iestādēs.";

20) direktīvas 75. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Kompetentās iestādes apkopo informāciju, kas atklāta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 450. panta 1. punkta g), h), i) un k) apakšpunktā noteiktajiem informācijas atklāšanas kritērijiem, kā arī iestāžu sniegto informāciju par vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirībām, un minēto informāciju izmanto, lai novērtētu atalgojuma tendences un praksi. Kompetentās iestādes minēto informāciju sniedz EBI.";

21) direktīvas 84. pantu aizstāj ar šādu:

"*84. pants*

Procentu likmes risks, kas izriet no netirdzniecības portfeļa darbībām

"1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes īsteno iekšējās sistēmas, izmanto standartizēto metodoloģiju vai vienkāršotu standartizēto metodoloģiju, lai identificētu, novērtētu, pārvaldītu un mazinātu riskus, kas izriet no iespējamajām procentu likmju izmaiņām, kuras ietekmē gan pašu kapitāla ekonomisko vērtību, gan iestādes netirdzniecības portfeļa darbību neto procentu ienākumus.

2. Kompetentās iestādes nodrošina, lai iestādes īstenotu sistēmas, ar ko novērtē un pārrauga riskus, kas izriet no iespējamajām kredītriska starpības izmaiņām, kuras ietekmē gan pašu kapitāla ekonomisko vērtību, gan iestādes netirdzniecības portfeļa darbību neto procentu ienākumus.

3. Kompetentā iestāde var prasīt, lai iestāde izmantotu 1. punktā minēto standartizēto metodoloģiju, ja minētās iestādes īstenotās iekšējās sistēmas minētajā punktā minēto risku novērtēšanai nav apmierinošas.

4. Kompetentā iestāde no mazas un nesarežģītas iestādes, kas ir definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 145) apakšpunktā, var prasīt izmantot standartizētu metodoloģiju, ja tā uzskata, ka vienkāršota standartizēta metodoloģija nav piemērota, lai aptvertu procentu likmju risku, ko rada iestādes netirdzniecības portfeļa darbības.

5. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai šā panta vajadzībām precizētu standartizēto metodoloģiju, ko iestādes var izmantot šā panta 1. punktā minēto risku novērtēšanai, tostarp tādu vienkāršotu standartizēto metodoloģiju Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 145) apakšpunktā definētām mazām un nesarežģītām iestādēm, kura ir vismaz tikpat piesardzīga kā standartizētā metodoloģija.

   EBI līdz ... [viens gads pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

   Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.– 14. pantā.

6. EBI izdod pamatnostādnes, lai precizētu kritērijus,

a) ko izmanto iestādes iekšējā sistēma, lai novērtētu 1. punktā minētos riskus;

b) ar ko iestādes nosaka, pārvalda un samazina 1. punktā minētos riskus;

c) ar ko iestādes novērtē un pārrauga 2. punktā minētos riskus;

d) ar ko nosaka, kuras no iestāžu 1. punkta nolūkā īstenotajām iekšējām sistēmām nav apmierinošas, kā minēts 3. punktā.

EBI ar šīm pamatnostādnēm nāk klajā līdz ... [viens gads pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].";

22) direktīvas 85. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Kompetentās iestādes nodrošina, lai iestādes īstenotu politiku un procesus, ar ko novērtē un pārvalda pakļautību operacionālajam riskam, tostarp modeļa riskam un riskiem, kas izriet no ārpakalpojumu izmantošanas, un ar ko nosedz retus notikumus ar būtisku ietekmi. Iestādes precizē, kas ir operacionālais risks minētās politikas un šo procedūru vajadzībām.";

23) direktīvas 88. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

"Dalībvalstis nodrošina, lai dati par kredītiem, kas doti vadības struktūras locekļiem un ar tiem saistītām personām, tiktu pienācīgi dokumentēti un pēc pieprasījuma darīti pieejami kompetentajām iestādēm.

Šajā pantā termins "ar tiem saistītā persona" ir:

a) vadības struktūras locekļa laulātais, reģistrētais partneris saskaņā ar valsts tiesību aktiem, bērns vai kāds no vecākiem;

b) komercsabiedrība, kurā vadības struktūras loceklim vai viņam tuvam ģimenes loceklim, kā minēts a) apakšpunktā, ir būtiska līdzdalība kapitālā 10 vai vairāk % apmērā vai būtiska līdzdalība šīs sabiedrības balsošanas tiesībās, vai kuru minētās personas var būtiski ietekmēt, vai kurā minētās personas ieņem augstākās vadības amatus vai ir vadības struktūras locekļi.";

24) direktīvas 89. pantā pievieno šādu punktu:

"6. Līdz 2021. gada 1. janvārim Komisija pēc apspriešanās ar EBI, EAAPI un EVTI pārbauda, vai 1. punkta a) līdz f) apakšpunktā minētā informācija joprojām ir aktuāla, vienlaikus ņemot vērā iepriekšējos ietekmes novērtējumus, starptautiskos nolīgumus un likumdošanas tendences Savienībā, un nosaka, vai 1. punktā varētu iekļaut prasības pēc attiecīgas papildu informācijas.

Līdz 2021. gada 30. jūnijam Komisija, pamatojoties uz apspriešanos ar EBI, EAAPI un EVTI, ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šajā punktā minēto novērtēšanu un vajadzības gadījumā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei leģislatīva akta priekšlikumu.";

25) direktīvas 91. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Iestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības ir galvenās atbildīgās par to, lai vadības struktūras locekļiem vienmēr būtu pietiekami laba reputācija un pietiekamas zināšanas, iemaņas un pieredze savu pienākumu veikšanai. Vadības struktūras locekļi jo īpaši atbilst 2. līdz 8. punktā noteiktajām prasībām.

Ja vadības struktūras locekļi nepilda šajā punktā noteiktās prasības, kompetentajām iestādēm ir pilnvaras šādus vadības struktūras locekļus atcelt no amata. Kompetentās iestādes jo īpaši pārbauda, vai šajā punktā noteiktās prasības joprojām tiek pildītas, ja tām ir pamatotas aizdomas, ka notiek vai ir notikusi vai mēģināta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai terorisma finansēšana vai ka saistībā ar minēto iestādi pastāv šāds paaugstināts risks.";

b) panta 7. un 8. punktu aizstāj ar šādiem:

"7. Vadības struktūras kolektīvās zināšanas, iemaņas un pieredze ir pienācīgas, lai varētu izprast iestādes darbības, tostarp galvenos riskus. Vadības struktūras vispārējā sastāvā ir atspoguļota pietiekami plaša pieredze.

8. Katrs vadības struktūras loceklis darbojas pēc atklātuma, godīguma un neatkarības principa, lai nepieciešamības gadījumā efektīvi izvērtētu un apstrīdētu augstākā līmeņa vadības lēmumus un lai efektīvi pārraudzītu un uzraudzītu vadības lēmumu pieņemšanu. Tas, ka kāds ir saistīto uzņēmumu vai saistīto sabiedrību loceklis, pats par sevi vēl netraucē rīkoties pēc neatkarības principa.";

c) panta 12. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

"f) konsekventu 1. punkta otrajā daļā minēto pilnvaru piemērošanu.";

26) direktīvas 92. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu svītro;

b) panta 2. punktu groza šādi:

i) ievaddaļu aizstāj ar šādu:

"Dalībvalstis nodrošina, lai, izstrādājot un piemērojot kopējo atalgojuma politiku, tostarp algas un diskrecionāras pensijas pabalstus, attiecībā uz darba ņēmēju kategorijām, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē iestādes riska profilu, iestādes ievēro šādas prasības tādā veidā, kas atbilst to lielumam, iekšējai struktūrai un to darbības veidam, mērogam un sarežģītībai:";

ii) iekļauj šādu apakšpunktu:

"aa) atalgojuma politika ir dzimumneitrāla atalgojuma politika.";

c) pievieno šādu punktu:

"3. Šā panta 2. punkta nolūkā to darba ņēmēju kategorijās, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē iestādes riska profilu, ir ietverti vismaz:

a) visi vadības struktūras un augstākās vadības locekļi;

b) darba ņēmēji, kas kā vadītāji ir atbildīgi par iestādes kontroles funkcijām vai būtiskām sabiedrības struktūrvienībām;

c) darba ņēmēji, kam ir tiesības uz būtisku atalgojumu iepriekšējā finanšu gadā, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

i) darba ņēmēju atalgojums ir līdzvērtīgs vai lielāks par 500 000 EUR un līdzvērtīgs vai lielāks par vidējo atalgojumu, kas ir piešķirts iestādes vadības struktūras un augstākās vadības locekļiem, kuri ir minēti a) apakšpunktā, vai pārsniedz šo summu;

ii) darba ņēmējs savu profesionālo darbību veic būtiskā sabiedrības struktūrvienībā, un darbība ir tāda, kas būtiski ietekmē attiecīgās sabiedrības struktūrvienības riska profilu.";

27) direktīvas 94. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta l) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu:

"i) akcijas vai – atkarībā no attiecīgās iestādes juridiskās struktūras – līdzvērtīgas īpašumtiesības daļas; vai ar akcijām saistīti instrumenti vai – atkarībā no attiecīgās iestādes juridiskās struktūras – līdzvērtīgi bezskaidras naudas instrumenti;";

ii) punkta m) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"m) būtisku mainīgās atalgojuma daļas procentuālo daļu, kas jebkurā gadījumā ir vismaz 40 %, atliek uz vismaz četriem līdz pieciem gadiem un pareizi pielāgo uzņēmējdarbības veidam, tā riskiem un attiecīgā darba ņēmēja darbībām. Lieluma, iekšējās organizācijas un darbības veida, mēroga un sarežģītības ziņā būtisku iestāžu vadības struktūras un augstākās vadības locekļiem atlikšanas termiņš nedrīkstētu būt mazāks par pieciem gadiem.

Atalgojumu, kas jāizmaksā saskaņā ar atlikta maksājuma noteikumiem, izmaksā vienīgi proporcionāli pa daļām. Ja atalgojuma mainīgā daļa ir īpaši liela summa, atliek vismaz 60 % no summas. Atliktā maksājuma termiņa ilgumu nosaka saskaņā ar uzņēmējdarbības ciklu, uzņēmējdarbības veidu, riskiem un attiecīgā darba ņēmēja darbībām;";

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu to instrumentu kategorijas, kas atbilst 1. punkta l) apakšpunkta ii) punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

EBI līdz 2014. gada 31. martam iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Lai identificētu, kuras darba ņēmēju profesionālā darbība būtiski ietekmē iestādes riska profilu, kā minēts 92. panta 3. punktā, EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā izklāsta kritērijus nolūkā definēt šādus turpmāk uzskaitītos aspektus:

a) vadītāja atbildības un kontroles funkcijas;

b) būtiska sabiedrības struktūrvienība un būtiska ietekme uz attiecīgās sabiedrības struktūrvienības riska profilu; un

c) citas darba ņēmēju kategorijas, kuras nav konkrēti minētas 92. panta 3. punktā un kuru profesionālajai darbībai ir tāda ietekme uz iestādes riska profilu, kas ir salīdzinoši tikpat būtiska kā 92. panta 3. punktā minētajām darba ņēmēju kategorijām.

EBI līdz ... [seši mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, pieņemot šajā punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.– 14. pantā.";

c) pievieno šādus punktus:

"3. Atkāpjoties no 1. punkta, prasības, kas izklāstītas minētā punkta l) un m) apakšpunktā un o) apakšpunkta otrajā daļā, nepiemēro:

a) iestādei, kura nav liela iestāde, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 146) apakšpunktā, un kuras aktīvu vērtība vidēji un individuāli saskaņā ar šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013 ir līdzvērtīga vai mazāka par 5 miljardiem EUR četru gadu laikposmā, kas ir tieši pirms pašreizējā finanšu gada;

b) darba ņēmējam, kura gada mainīgais atalgojums nepārsniedz 50 000 EUR un neveido vairāk par vienu trešdaļu no minētā darba ņēmēja kopējā atalgojuma gadā.

4. Atkāpjoties no 3. punkta a) apakšpunkta, dalībvalsts var pazemināt vai paaugstināt šeit minēto robežvērtību ar noteikumu, ka:

   a) iestāde, attiecībā uz kuru dalībvalsts šo noteikumu izmanto, nav liela iestāde, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 146) apakšpunktā, un robežvērtības paaugstināšanas gadījumā:

      i) iestāde atbilst kritērijiem, kas ir izklāstīti Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 145) apakšpunkta c), d) un e) punktā; un

      ii) robežvērtība nepārsniedz 15 miljardus EUR;

   b) ir lietderīgi grozīt robežvērtību saskaņā ar šo punktu, ņemot vērā iestādes darbības veidu, mērogu un tās darbību sarežģītību, tās iekšējo struktūru vai, attiecīgā gadījumā, tās grupas īpatnības, pie kuras tā pieder.

5. Atkāpjoties no 3. punkta b) apakšpunkta, dalībvalsts var izlemt, ka darba ņēmējiem, kuriem ir tiesības uz gada mainīgo atalgojumu, kas nepārsniedz robežvērtību un minētajā apakšpunktā minēto daļu, nepiemēro šeit izklāstīto atkāpi valsts tirgus īpatnību dēļ atalgojuma prakses ziņā vai minēto darba ņēmēju pienākumu veida vai darba profila dēļ.

6. Līdz ...[četri gadi pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] Komisija, cieši sadarbojoties ar EBI, pārskata 3. –5. punkta piemērošanu, sagatavo par to ziņojumu un iesniedz to Eiropas Parlamentam un Padomei, vajadzības gadījumā tam pievienojot leģislatīva akta priekšlikumu.

7. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes, kas veicina 3., 4. un 5. punkta īstenošanu un nodrošina konsekventu to piemērošanu.";

28) direktīvas 97. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta b) apakšpunktu svītro;

b) panta 4. punktā pievieno šādu daļu:

"Veicot šā panta 1. punktā minēto pārbaudi un novērtēšanu, kompetentās iestādes piemēro proporcionalitātes principu saskaņā ar kritērijiem, kas ir darīti zināmi, ievērojot 143. panta 1. punkta c) apakšpunktu.";

c) iekļauj šādu punktu:

"4.a Kompetentās iestādes var pielāgot metodoloģiju, lai piemērotu šā panta 1. punktā minēto pārbaudi un novērtēšanu, ņemot vērā iestādes ar līdzīgu riska profilu, piemēram, līdzīgiem uzņēmējdarbības modeļiem vai riska darījumu ģeogrāfisko atrašanās vietu. Šādā pielāgotā metodoloģijā var būt arī uz risku vērsti kritēriji un kvantitatīvi rādītāji, tā ļauj pienācīgi ņemt vērā īpašos riskus, kādiem katra iestāde var būt pakļauta, un tā neietekmē iestādei ar 104. pantu noteikto pasākumu specifiskumu.

Ja kompetentās iestādes saskaņā ar šo punktu izmanto pielāgotu metodoloģiju, tās par to paziņo EBI. EBI pārrauga uzraudzības praksi un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu sniedz pamatnostādnes, kurās ir precizēts, kā šā punkta vajadzībām vērtē līdzīgus riska profilus, un lai nodrošinātu, ka visā Savienībā konsekventi un samērīgi piemēro metodoloģiju, kas ir pielāgota līdzīgām iestādēm.";

d) pievieno šādu punktu:

"6. Ja pārbaudē, jo īpaši pārvaldības kārtības, uzņēmējdarbības modeļa vai iestādes darbību novērtēšanā, kompetentajām iestādēm rodas pamatotas aizdomas, ka saistībā ar minēto iestādi notiek vai ir notikusi vai mēģināta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai terorisma finansēšana vai ka pastāv šāds paaugstināts risks, kompetentā iestāde nekavējoties ziņo EBI un tai iestādei vai struktūrai, kas uzrauga iestādi saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849 un ir kompetenta nodrošināt atbilstību minētajai direktīvai. Ja pastāv paaugstināta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai terorisma finansēšanas riska iespēja, kompetentā iestāde un tā iestāde vai struktūra, kas uzrauga iestādi saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849 un ir kompetenta nodrošināt atbilstību minētajai direktīvai, sadarbojas un nekavējoties paziņo EBI savu kopējo novērtējumu. Kompetentā iestāde attiecīgā gadījumā veic pasākumus saskaņā ar šo direktīvu.";

29) direktīvas 98. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta j) apakšpunktu svītro;

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Kompetento iestāžu veiktajā pārbaudē un novērtēšanā iekļauj iestāžu pakļautību procentu likmju riskam, ko rada netirdzniecības portfeļa darbības.

Uzraudzības pilnvaras īsteno vismaz šādos gadījumos:

a) ja kādas iestādes pašu kapitāla ekonomiskā vērtība, kā minēts 84. panta 1. punktā, pazeminās par vairāk nekā 15 % no tās pirmā līmeņa kapitāla tādēļ, ka ir notikušas pēkšņas un negaidītas procentu likmju izmaiņas, kā izklāstīts kādā no sešiem uzraudzības satricinājuma scenārijiem, ko piemēro procentu likmēm;

b) ja kādas iestādes neto procentu ienākumi, kā minēts 84. panta 1. punktā, ievērojami samazinās tādēļ, ka ir notikušas pēkšņas un negaidītas procentu likmju izmaiņas, kā izklāstīts kādā no diviem uzraudzības satricinājuma scenārijiem, ko piemēro procentu likmēm.

Neatkarīgi no otrās daļas kompetentajām iestādēm nav obligāti jāīsteno uzraudzības pilnvaras, ja tās, balstoties uz šajā punktā minēto pārbaudi un novērtēšanu, uzskata, ka iestāde piemēroti pārvalda procentu likmju risku, kas rodas darbībās ar netirdzniecības portfeli, un ka iestāde nav pārmērīgi pakļauta procentu likmju riskam, kas rodas darbībās ar netirdzniecības portfeli.

Šajā punktā termins "uzraudzības pilnvaras" nozīmē pilnvaras, kas minētas 104. panta 1. punktā, vai pilnvaras precizēt modelēšanas un parametru pieņēmumus, kas nav tie, ko identificējusi EBI, ievērojot šā panta 5.a punkta b) apakšpunktu, un kas iestādēm ir atspoguļojami savā pašu kapitāla ekonomiskās vērtības aprēķinā saskaņā ar 84. panta 1. punktu.";

c) iekļauj šādu punktu:

"5.a EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai 5. punkta nolūkā precizētu:

a) katras valūtas procentu likmēm piemērojamos sešus uzraudzības satricinājuma scenārijus, kas minēti 5. punkta otrās daļas a) apakšpunktā, un divus uzraudzības satricinājuma scenārijus, kas minēti 5. punkta otrās daļas b) apakšpunktā;

b) saskaņā ar starptautiski pieņemtiem prudenciālajiem standartiem – tos kopējos modelēšanas un parametru pieņēmumus, izņemot pieņēmumus par izturēšanos, kurus iestādes ņem vērā, aprēķinot savu pašu kapitāla ekonomisko vērtību, kā minēts 5. punkta otrās daļas a) apakšpunktā, un kuri attiecas tikai uz:

i) pieeju attiecībā uz iestādes pašu kapitālu;

ii) tādu naudas plūsmu iekļaušanu, sastāvu un diskontēšanu, kuras ir jutīgas pret procentu likmēm, kas izriet no iestādes aktīviem, saistībām un ārpusbilances posteņiem, tostarp režīmu komerciālām rezervēm un citām starpību sastāvdaļām;

iii) dinamisku vai statisku bilances modeļu izmantošanu un no tā izrietošo režīmu amortizētām pozīcijām un pozīcijām ar drīzu galatermiņu;

c) saskaņā ar starptautiski pieņemtiem standartiem – tos vispārējos modelēšanas un parametru pieņēmumus, izņemot pieņēmumus par izturēšanos, kurus iestādes ņem vērā, aprēķinot savus 5. punkta otrās daļas b) apakšpunktā minētos neto procentu ienākumus, un kuri attiecas tikai uz:

i) tādu naudas plūsmu iekļaušanu un sastāvu, kuras ir jutīgas pret procentu likmēm, kas izriet no iestādes aktīviem, saistībām un ārpusbilances posteņiem, tostarp režīmu komerciālām rezervēm un citām starpību sastāvdaļām;

ii) dinamisku vai statisku bilances modeļu izmantošanu un no tā izrietošo režīmu amortizētām pozīcijām un pozīcijām ar drīzu galatermiņu;

iii) periodu, kurā tiks mērīti gaidāmie neto procentu ienākumi;

d) to, kas veido "ievērojamu samazināšanos", kā minēts 5. punkta otrās daļas b) apakšpunktā.

EBI līdz ... [viens gads pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.– 14. pantu.";

d) pievieno šādu punktu:

"8. EBI novērtē, vai kompetento iestāžu veiktajā pārbaudē un novērtēšanā var iekļaut vides, sociālos un pārvaldības riskus (VSP riskus).

Pirmās daļas vajadzībām EBI novērtējumā ir ietverta vismaz šāda informācija:

a) vienotas VSP risku definīcijas izstrāde, tajā iekļaujot fiziskus riskus un pārejas riskus; pēdējie minētie aptver riskus, kas ir saistīti ar aktīvu vērtības samazināšanos reglamentējošu izmaiņu dēļ;

b) piemērotu kvantitatīvu un kvalitatīvu kritēriju izstrāde, ar kuriem vērtē VSP risku ietekmi uz iestāžu finanšu stabilitāti īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā; šādi kritēriji ietver stresa testu norisi un scenāriju analīzi, lai novērtētu VSP risku ietekmi dažāda smaguma pakāpes scenārijos;

c) kārtība, procesi, mehānismi un stratēģijas, kas iestādēm ir jāīsteno, lai identificētu, novērtētu un pārvaldītu VSP riskus;

d) analīzes metodes un rīki, ar ko novērtē VSP risku ietekmi uz iestāžu aizdevumu un finanšu starpniecības darbībām.

EBI līdz ...[divi gadi pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] iesniedz Komisijai, Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par saviem konstatējumiem.

Pamatojoties uz šā ziņojuma rezultātu, EBI attiecīgā gadījumā var saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdot pamatnostādnes, lai VSP riskus vienoti iekļautu kompetento iestāžu īstenotajā uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesā.";

30) direktīvas 99. panta 2. punktā svītro b) apakšpunktu;

31) direktīvas 103. pantu svītro;

32) direktīvas 104. pantu groza šādi:

a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Šīs direktīvas 97. panta, 98. panta 4. un 5. punkta, 101. panta 4. punkta un 102. panta un Regulas (ES) Nr. 575/2013 piemērošanas nolūkā kompetentajām iestādēm ir vismaz pilnvaras:

a) pieprasīt iestādēm turēt papildu pašu kapitālu, kas pārsniedz Regulas (ES) Nr. 575/2013 prasības, saskaņā ar šīs direktīvas 104.a pantā izklāstītajiem nosacījumiem;

b) pieprasīt pastiprināt kārtību, procesus, mehānismus un stratēģijas, kas ieviesti saskaņā ar 73. un 74. pantu;

c) pieprasīt iestādēm iesniegt plānu ar mērķi atjaunot atbilstību uzraudzības prasībām saskaņā ar šo direktīvu un ar Regulu (ES) Nr. 575/2013 un noteikt termiņu tā īstenošanai, tostarp šā plāna uzlabojumus attiecībā uz darbības jomu un termiņu;

d) pieprasīt iestādēm piemērot īpašu uzkrājumu politiku vai procedūras attiecībā uz aktīviem saistībā ar pašu kapitāla prasībām;

e) ierobežot vai sašaurināt iestāžu darījumdarbību, operācijas vai tīklu vai pieprasīt atbrīvoties no darbībām, kuras rada pārmērīgus riskus iestādes stabilitātei;

f) pieprasīt mazināt risku, kas saistīts ar iestāžu darbībām, produktiem un sistēmām, tostarp ārpakalpojumā uzticētajām darbībām;

g) pieprasīt iestādēm ierobežot mainīgo atalgojumu, kas veido kopējo neto ieņēmumu procentuālo daļu, ja tas nesaskan ar stabilas kapitāla bāzes saglabāšanu;

h) pieprasīt iestādēm izmantot neto peļņu, lai stiprinātu pašu kapitālu;

i) ierobežot vai aizliegt iestādes veiktu peļņas sadali vai procentu maksājumus akcionāriem, dalībniekiem vai pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu turētājiem, ja atcelšana nerada iestādes saistību neizpildes gadījumu;

j) uzlikt papildu vai biežākas pārskatu sniegšanas prasības, tostarp pārskatu sniegšanu par pašu kapitālu, likviditāti un sviras rādītāju;

k) noteikt īpašas likviditātes prasības, tostarp ierobežojumus termiņu nesakritībai starp aktīviem un saistībām;

l) pieprasīt papildu informāciju.

2. Šā panta 1. punkta j) apakšpunkta nolūkā kompetentās iestādes var noteikt papildu vai biežākas ziņošanas prasības iestādēm tikai tad, ja attiecīgā prasība ir lietderīga un samērīga ar nolūku, kādam informācija tiek prasīta, un pieprasītā informācija nedublējas.

Šīs direktīvas 97.–102. panta vajadzībām jebkāda papildu informācija, ko no iestādēm var prasīt, tiek uzskatīta par dubultu, ja tāda pati vai būtībā tāda pati informācija jau citādi ir paziņota kompetentajai iestādei vai ja kompetentā iestādi tādu var iegūt pati.

Kompetentā iestāde neprasa, lai iestāde paziņotu papildu informāciju, ja tā informāciju saņēmusi iepriekš atšķirīgā formātā vai detalizācijas pakāpē un minētais atšķirīgais formāts vai detalizācija kompetentajai iestādei neliedz sagatavot tikpat kvalitatīvu un uzticamu informāciju kā tā, kas ir sagatavota uz papildu informācijas pamata, kura tiktu paziņota citādā veidā.";

b) panta 3. punktu svītro;

33) iekļauj šādus pantus:

"*104.a pants*

Papildu pašu kapitāla prasība

1. Kompetentās iestādes nosaka 104. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto papildu pašu kapitāla prasību, ja, pamatojoties uz saskaņā ar 97. un 101. pantu veiktajām pārbaudēm, tās konstatē kādu no turpmāk minētajām situācijām kādā atsevišķā iestādē:

   a) iestādes ir pakļautas riskiem vai riska elementiem, kas nav segti vai ir nepietiekami segti, kā precizēts šā panta 2. punktā, pašu kapitāla prasībās, kas izklāstītas Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešajā, Ceturtajā un Septītajā daļā un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/2402* 2. nodaļā;

   b) iestāde neatbilst šīs direktīvas 73. un 74. pantā vai Regulas (ES) Nr. 575/2013 393. pantā izklāstītajām prasībām, un ir maz ticams, ka ar citiem uzraudzības pasākumiem būtu pietiekami, lai nodrošinātu, ka atbilstību minētajām prasībām var panākt pienācīgā termiņā;

c) 98. panta 4. punktā minētās korekcijas uzskata par nepietiekamām, lai ļautu iestādei pārdot savas pozīcijas vai ierobežot savu risku īsā laikposmā bez būtisku zaudējumu rašanās parastos tirgus apstākļos;

d) novērtēšanā, kas veikta saskaņā ar 101. panta 4. punktu, tiek atklāts, ka neatbilstība prasībām, kas attiecas uz atļautās pieejas piemērošanu, varētu radīt nepietiekamas pašu kapitāla prasības;

e) iestāde atkārtoti nav spējusi izveidot vai uzturēt piemērotu papildu pašu kapitāla līmeni, kas atbilst norādēm, kuras paziņotas saskaņā ar 104.b panta 3. punktu;

f) ir bijušas citas iestādei specifiskas situācijas, kas pēc kompetentās iestādes ieskatiem raisa būtiskas bažas saistībā ar uzraudzību.

Kompetentās iestādes 104. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto papildu pašu kapitāla prasību nosaka tikai tādēļ, lai segtu riskus, kādi atsevišķām iestādēm rodas to darbību dēļ, tostarp tos riskus, kuros atspoguļojas konkrētu ekonomisko un tirgus norišu ietekme uz kādas atsevišķas iestādes riska profilu.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta nolūkā uzskata, ka risks vai riska elementi nav segti vai nav pietiekami segti ar pašu kapitāla prasībām, kā izklāstīts Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešajā, Ceturtajā un Septītajā daļā un Regulas (ES) 2017/2402 2. nodaļā, tikai tad, ja tās kapitāla summas, veidi un sadale, kuru kompetentā iestāde uzskata par piemērotu, ņemot vērā uzraudzības pārbaudi par novērtēšanu, ko iestādes veikušas saskaņā ar šīs direktīvas 73. panta pirmo daļu, ir lielākas par pašu kapitāla prasībām, kas izklāstītas Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešajā, Ceturtajā un Septītajā daļā un Regulas (ES) 2017/2402 2. nodaļā.

Šā punkta pirmās daļas nolūkā kompetentās iestādes, ņemot vērā katras atsevišķās iestādes riska profilu, novērtē riskus, kādiem, iestāde ir pakļauta, tostarp:

a) iestādei specifiskus riskus vai šādu risku elementus, kuri ir skaidri izslēgti no pašu kapitāla prasībām vai uz kuriem nav skaidri attiecinātas pašu kapitāla prasības, kas ir izklāstītas Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešajā, Ceturtajā un Septītajā daļā un Regulas (ES) 2017/2402 2. nodaļā;

b) iestādei specifiskus riskus vai šādu risku elementus, kas, visticamāk, ir pārāk zemu novērtēti, lai gan pastāv atbilstība piemērojamajām prasībām, kuras ir izklāstītas Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešajā, Ceturtajā un Septītajā daļā un Regulas (ES) 2017/2402 2. nodaļā.

Tik, cik uz minētajiem riskiem vai riska elementiem attiecas šajā direktīvā vai Regulā (ES) Nr. 575/2013 noteiktais pārejas režīms vai tiesības saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus, tie netiek uzskatīti par riskiem vai šādu risku elementiem, kas, visticamāk, ir pārāk zemu novērtēti, lai gan pastāv atbilstība piemērojamajām prasībām, kuras ir izklāstītas Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešajā, Ceturtajā un Septītajā daļā un Regulas (ES) 2017/2402 2. nodaļā.

Šā punkta pirmās daļas nolūkā ar kapitālu, kuru uzskata par piemērotu, sedz visus tādus riskus vai risku elementus, kuri ir apzināti par būtiskiem, ievērojot izvērtējumu, kas noteikts šā punkta otrajā daļā, un kuri nav segti vai nav pietiekami segti ar pašu kapitāla prasībām, kuras izklāstītas Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešajā, Ceturtajā un Septītajā daļā un Regulas (ES) 2017/2402 2. nodaļā.

Procentu likmju risku, kas rodas no netirdzniecības portfeļa pozīcijām, par būtisku var uzskatīt vismaz gadījumos, kas minēti 98. panta 5. punktā, izņemot, ja kompetentās iestādes, veicot pārbaudi un novērtēšanu, nonāk pie secinājuma, ka tas, kā iestāde pārvalda procentu likmju risku, kas rodas darbībās ar netirdzniecības portfeli, ir piemēroti un ka iestāde nav pārmērīgi pakļauta procentu likmju riskam, kas rodas darbībās ar netirdzniecības portfeli.

3. Ja ir nepieciešams papildu pašu kapitāls, lai novērstu riskus, kuri nav pārmērīgas sviras risks un kuri nav pietiekami segti ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktu, tad kompetentās iestādes to papildu pašu kapitāla līmeni, kas prasīts saskaņā ar šā panta 1. punkta a) apakšpunktu, nosaka kā starpību starp kapitālu, ko saskaņā ar šā panta 2. punktu uzskata par piemērotu, un attiecīgajām pašu kapitāla prasībām, kas izklāstītas Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešajā un Ceturtajā daļā un Regulas (ES) 2017/2402 2. nodaļā.

   Ja ir nepieciešams papildu pašu kapitāls, lai novērstu pārmērīgas sviras risku, kas nav pietiekami segts ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktu, tad kompetentās iestādes to papildu pašu kapitāla līmeni, kas prasīts saskaņā ar šā panta 1. punkta a) apakšpunktu, nosaka kā starpību starp kapitālu, ko saskaņā ar šā panta 2. punktu uzskata par piemērotu, un attiecīgajām pašu kapitāla prasībām, kuras izklāstītas Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešajā un Septītajā daļā.

4. Attiecīgā iestāde papildu pašu kapitāla prasību, ko kompetentā iestāde noteikusi saskaņā ar 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu, izpilda ar pašu kapitālu, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

   a) vismaz trīs ceturtdaļas no papildu pašu kapitāla prasības nodrošina ar pirmā līmeņa kapitālu;

b) vismaz trīs ceturtdaļas no pirmā līmeņa kapitāla, kas minēts a) apakšpunktā, veido pirmā līmeņa pamata kapitāls.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, kompetentā iestāde, vajadzības gadījumā un ņemot vērā īpašos iestādes apstākļus, var prasīt, lai iestāde papildu pašu kapitāla prasību nodrošinātu ar lielāku pirmā līmeņa kapitāla vai pirmā līmeņa pamata kapitāla daļu.

Pašu kapitālu, ko izmanto, lai izpildītu šīs direktīvas 104. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto papildu pašu kapitāla prasību, ko kompetentās iestādes noteikušas, lai novērstu riskus, kas nav pārmērīgas sviras risks, neizmanto, lai izpildītu kādu no šādiem aspektiem:

a) pašu kapitāla prasības, kas minētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā;

b) apvienoto rezervju prasību;

c) norādes par papildu pašu kapitālu, kas minētas šīs direktīvas 104.b panta 3. punktā, ja minētās norādes attiecas uz riskiem, kuri nav pārmērīgas sviras risks.

Pašu kapitālu, ko izmanto, lai izpildītu šīs direktīvas 104. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto papildu pašu kapitāla prasību, ko kompetentās iestādes noteikušas, lai novērstu pārmērīgas sviras risku, kas nav pietiekami segts ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktu, neizmanto, lai izpildītu kādu no šādiem aspektiem:

a) pašu kapitāla prasību, kas minēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktā;

b) sviras rādītāja rezervju prasību, kas minēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1.a punktā;

c) norādes par papildu pašu kapitālu, kas minētas šīs direktīvas 104.b panta 3. punktā, ja minētās norādes attiecas uz pārmērīgas sviras riskiem.

5. Kompetentā iestāde katrai iestādei rakstiski pienācīgi pamato savu lēmumu noteikt papildu pašu kapitāla prasību saskaņā ar 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu, sniedzot precīzu pārskatu par pilnīgu šā panta 1. –4. punktā minēto elementu novērtējumu. Šā panta 1. punkta e) apakšpunktā izklāstītajā gadījumā minētais pamatojums ietver īpašu paziņojumu par iemesliem, kuru dēļ norāžu par papildu pašu kapitālu noteikšana vairs netiek uzskatīta par pietiekamu.

104.b pants

Norādes par papildu pašu kapitālu

1. Saskaņā ar 73. pantā minētajām stratēģijām un procesiem iestādes savu iekšējo kapitālu nosaka tādā piemērotā pašu kapitāla līmenī, kas ir pietiekams, lai ar to segtu visus riskus, kādiem iestāde ir pakļauta, un lai nodrošinātu, ka iestādes pašu kapitāls var absorbēt iespējamus zaudējumus, kas rodas stresa scenārijos, tostarp tos, kuri konstatēti saskaņā ar 100. pantā minēto uzraudzības stresa testu.

2. Kompetentās iestādes regulāri pārskata iekšējā kapitāla līmeni, ko katra iestāde saskaņā ar šā panta 1. punktu ir noteikusi kā daļu no pārbaudēm un novērtējumiem, kas veikti saskaņā ar 97. un 101. pantu, tostarp izmantojot 100. pantā minēto stresa testu rezultātus.

   Saskaņā ar minētajām pārbaudēm kompetentās iestādes katrai iestādei nosaka tādu vispārējo pašu kapitāla līmeni, kādu tās uzskata par piemērotu.

3. Kompetentās iestādes paziņo iestādēm savas norādes par papildu pašu kapitālu.

Norādes par papildu pašu kapitālu ir pašu kapitāls, kas pārsniedz attiecīgo tā pašu kapitāla apjomu, kurš prasīts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešo, Ceturto un Septīto daļu, Regulas (ES) 2017/2402 2. nodaļu, šīs direktīvas 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 128. panta 6. punktu vai, attiecīgi, ievērojot Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1.a punktu, un kurš ir nepieciešams, lai sasniegtu vispārējo pašu kapitāla līmeni, kādu kompetentās iestādes uzskata par piemērotu saskaņā ar šā panta 2. punktu.

4. Kompetento iestāžu norādes par papildu pašu kapitālu, kuras sniedz saskaņā ar šā panta 3. punktu, ir iestādei specifiskas. Norādes var attiekties uz riskiem, uz kuriem attiecas papildu pašu kapitāla prasība, kas saskaņā ar 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu ir noteikta tikai tādā apmērā, kādā tā attiecas uz tiem minēto risku aspektiem, kuri vēl nav segti saskaņā ar minēto prasību.

5. Pašu kapitālu, ko nolūkā izpildīt saskaņā ar šā panta 3. punktu paziņotās norādes par papildu pašu kapitālu izmanto, lai novērstu riskus, kas nav pārmērīgas sviras risks, neizmanto, lai izpildītu kādu no šādiem aspektiem:

   a) pašu kapitāla prasības, kas minētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā;

b) šīs direktīvas 104.a pantā noteiktā prasība, ko kompetentās iestādes ir noteikušas, lai novērstu riskus, kuri nav pārmērīgas sviras risks, un apvienoto rezervju prasība.

Pašu kapitālu, kas nolūkā izpildīt saskaņā ar šā panta 3. punktu paziņotās norādes par papildu pašu kapitālu tiek izmantots, lai novērstu pārmērīgas sviras risku, neizmanto, lai izpildītu Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto pašu kapitāla prasību, šīs direktīvas 104.a pantā noteikto prasību, ko kompetentās iestādes ir noteikušas, lai novērstu pārmērīgas sviras risku, un Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1.a punktā minēto sviras rādītāja rezervju prasību.

6. Ja iestāde neievēro šā panta 3. punktā minētās norādes, bet ievēro attiecīgās pašu kapitāla prasības, kas izklāstītas Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešajā, Ceturtajā un Septītajā daļā un Regulas (ES) 2017/2402 2. nodaļā, attiecīgo papildu pašu kapitāla prasību, kas minēta šīs direktīvas 104. panta 1. punkta a) apakšpunktā un, attiecīgā gadījumā, apvienoto rezervju prasību vai sviras rādītāja rezervju prasību, kas minēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1.a punktā, tas nerada ierobežojumus, kas minēti šīs direktīvas 141. vai 141.b pantā.

104.c pants

Sadarbība ar noregulējuma iestādēm

Kompetentās iestādes paziņo attiecīgajām noregulējuma iestādēm par papildu pašu kapitāla prasību, kas iestādēm noteikta saskaņā ar 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un par jebkādām norādēm attiecībā uz papildu pašu kapitālu, par kurām iestādēm paziņots saskaņā ar 104.b panta 3. punktu.

---

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2402 (2017. gada 12. decembris), ar ko nosaka vispārēju regulējumu vērtspapīrošanai un izveido īpašu satvaru attiecībā uz vienkāršu, pārredzamu un standartizētu vērtspapīrošanu, un groza Direktīvas 2009/65/EK, 2009/138/EK un 2011/61/ES un Regulas (EK) Nr. 1060/2009 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 347, 28.12.2017., 35. lpp.)";

34) direktīvas 105. panta d) punktu svītro;

35) direktīvas 108. panta 3. punktu svītro;

36) direktīvas 109. pantu groza šādi:

a) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Kompetentās iestādes pieprasa, lai mātesuzņēmumi un meitasuzņēmumi, uz kuriem attiecas šī direktīva, šīs nodaļas II iedaļā noteiktos pienākumus izpildītu konsolidēti vai subkonsolidēti nolūkā nodrošināt, lai kārtība, procesi un mehānismi, kas prasīti šīs nodaļas II iedaļā, būtu konsekventi un kārtīgi saskaņoti un lai būtu iespējams sagatavot jebkurus datus un informāciju, kas nepieciešami uzraudzības mērķiem. Jo īpaši tās nodrošina, lai mātesuzņēmumi un meitasuzņēmumi, uz kuriem attiecas šī direktīva, īstenotu minēto kārtību, procesus un mehānismus savos meitasuzņēmumos, uz kuriem šī direktīva neattiecas, tostarp tajos, kas veic uzņēmējdarbību ārzonas finanšu centros. Minētā kārtība, procesi un mehānismi ir arī konsekventi un kārtīgi saskaņoti, un minētie meitasuzņēmumi spēj arī sagatavot jebkurus datus un informāciju, kas nepieciešami uzraudzības mērķiem. Meitasuzņēmumi, uz kuriem pašiem šī direktīva neattiecas, individuāli ievēro savas darbības nozarei specifiskās prasības.

3. Pienākumi, kas izriet no šīs nodaļas II iedaļas un kas attiecas uz meitasuzņēmumiem, uz kuriem pašiem šī direktīva neattiecas, nav piemērojami, ja ES mātes iestāde var pierādīt kompetentajām iestādēm, ka II iedaļas piemērošana ir nelikumīga saskaņā ar tās trešās valsts tiesību aktiem, kurā attiecīgais meitasuzņēmums veic uzņēmējdarbību.";

b) pantā pievieno šādus punktus:

"4. Atalgojuma prasības, kas noteiktas 92., 94. un 95. pantā, konsolidēti nepiemēro:

a) meitasuzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, ja uz tiem attiecas īpašas atalgojuma prasības saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem;

b) meitasuzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību kādā trešā valstī, ja uz tiem attiektos īpašas atalgojuma prasības saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem gadījumā, ja tie veiktu uzņēmējdarbību Savienībā.

5. Atkāpjoties no šā panta 4. punkta, un lai novērstu, ka tiek apieti noteikumi, kas paredzēti 92., 94. un 95. pantā, dalībvalstis nodrošina, ka meitasuzņēmumu darba ņēmējiem, kuriem netiek piemērota šī direktīva, 92., 94. un 95. pantā noteiktās prasības piemēro individuālā kārtā, ja:

   a) meitasuzņēmums ir vai nu aktīvu pārvaldīšanas sabiedrība, vai arī uzņēmums, kas nodrošina Direktīvas 2014/65/ES I pielikuma A iedaļas 2., 3., 4., 6. un 7. punktā uzskaitītos ieguldījumu pakalpojumus un darbības; un

   b) minētie darba ņēmēji ir pilnvaroti veikt profesionālas darbības, kurām ir tieša būtiska ietekme uz grupas iestāžu riska profilu vai darījumdarbību.

6. Neatkarīgi no šā panta 4. un 5. punkta, dalībvalstis var konsolidēti piemērot 92., 94. un 95. pantu plašākam meitasuzņēmumu un to darbinieku lokam.";

37) direktīvas 111. pantu aizstāj ar šādu:

"*111. pants*

Konsolidētās uzraudzības iestādes noteikšana

1. Ja mātesuzņēmums ir dalībvalsts mātes kredītiestāde vai ES mātes kredītiestāde, konsolidēto uzraudzību veic tā kompetentā iestāde, kas individuāli uzrauga minēto dalībvalsts mātes kredītiestādi vai minēto ES mātes kredītiestādi.

Ja mātesuzņēmums ir dalībvalsts mātes ieguldījumu brokeru sabiedrība vai ES mātes ieguldījumu brokeru sabiedrība un neviens no tās meitasuzņēmumiem nav kredītiestāde, konsolidēto uzraudzību veic tā kompetentā iestāde, kas individuāli uzrauga minēto dalībvalsts mātes ieguldījumu brokeru sabiedrību vai minēto ES mātes ieguldījumu brokeru sabiedrību.

Ja mātesuzņēmums ir dalībvalsts mātes ieguldījumu brokeru sabiedrība vai ES mātes ieguldījumu brokeru sabiedrība un vismaz viens no tās meitasuzņēmumiem ir kredītiestāde, konsolidēto uzraudzību veic minētās kredītiestādes kompetentā iestāde vai, ja ir vairākas kredītiestādes, – tās kredītiestādes kompetentā iestāde, kurai ir lielākā bilances vērtība.

2. Ja kādas iestādes mātesuzņēmums ir dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, vai dalībvalsts mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai ES mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, tad konsolidēto uzraudzību veic tā kompetentā iestāde, kas individuāli uzrauga minēto iestādi.

3. Ja divām vai vairākām iestādēm, kas saņēmušas atļauju Savienībā, ir viena un tā pati dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, dalībvalsts mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai ES mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, tad konsolidēto uzraudzību veic:

   a) kredītiestādes kompetentā iestāde, ja grupā ir tikai viena kredītiestāde;

   b) tās kredītiestādes kompetentā iestāde, kurai ir lielākā bilances vērtība, ja grupā ir vairākas kredītiestādes; vai

   c) tās ieguldījumu brokeru sabiedrības kompetentā iestāde, kurai ir lielākā bilances vērtība, ja grupā nav nevienas kredītiestādes.

4. Ja konsolidācija tiek prasīta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 18. panta 3. vai 6. punktu, konsolidēto uzraudzību veic tās kredītiestādes kompetentā iestāde, kurai ir lielākā bilances vērtība, vai, ja grupā nav nevienas kredītiestādes, – tās ieguldījumu brokeru sabiedrības kompetentā iestāde, kurai ir lielākā bilances vērtība.

5. Atkāpjoties no 1. punkta trešās daļas, no 3. punkta b) apakšpunkta un no 4. punkta, gadījumā, ja kompetentā iestāde individuāli uzrauga vairāk nekā vienu kādas grupas kredītiestādi, konsolidētās uzraudzības iestāde ir tā kompetentā iestāde, kas individuāli uzrauga vienu vai vairākas kredītiestādes tajā grupā, kurā minēto uzraudzīto kredītiestāžu bilanču vērtību summa ir lielāka nekā to kredītiestāžu bilanču vērtību summa, kuras individuāli uzrauga jebkura cita kompetentā iestāde.

   Atkāpjoties no 3. punkta c) apakšpunkta, gadījumā, ja kompetentā iestāde kādā grupā individuāli uzrauga vairāk nekā vienu ieguldījumu brokeru sabiedrību, konsolidētās uzraudzības iestāde ir tā kompetentā iestāde, kas individuāli uzrauga vienu vai vairākas ieguldījumu brokeru sabiedrības tajā grupā, kurā kopumā ir lielākā bilances vērtība.

6. Konkrētos gadījumos kompetentās iestādes, kopīgi vienojoties, var atkāpties no 1., 3. un 4. punktā minētajiem kritērijiem un konsolidētās uzraudzības veikšanai norīkot citu kompetento iestādi, ja šajos punktos minēto kritēriju piemērošana būtu nelietderīga, ņemot vērā attiecīgās iestādes un šo iestāžu darbības relatīvo būtiskumu attiecīgajās dalībvalstīs, vai vajadzību nodrošināt, lai konsolidēto uzraudzību turpinātu veikt tā pati kompetentā iestāde. Šādos gadījumos ES mātes iestādei, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībai, ES mātes jauktajai finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai iestādei ar lielāko bilances vērtību attiecīgi ir tiesības tikt uzklausītai, pirms kompetentās iestādes pieņem lēmumu.

7. Kompetentās iestādes bez kavēšanās paziņo Komisijai un EBI par jebkādu vienošanos, uz kuru attiecas 6. punkts.";

38) direktīvas 113. pantu aizstāj ar šādu:

"*113. pants*

Kopīgi lēmumi par iestādes specifiskajām prudenciālajām prasībām

1. Konsolidētās uzraudzības iestāde un kompetentās iestādes, kas atbild par ES mātes iestādes vai ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības, vai ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmumu uzraudzību, veic visus to kompetencē esošos pasākumus, lai panāktu kopīgu lēmumu:

   a) par 73. un 97. panta piemērošanu ar mērķi noteikt iestāžu grupas pašu kapitāla konsolidētā līmeņa pietiekamību, ņemot vērā tās finanšu stāvokli un riska profilu, un nepieciešamo pašu kapitāla līmeni 104. panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanai katrai iestāžu grupā ietilpstošajai sabiedrībai un konsolidēti;

   b) par pasākumiem ar mērķi risināt jebkurus nozīmīgus jautājumus un būtiskus konstatējumus, kas attiecas uz likviditātes uzraudzību, tostarp tos, kas attiecas uz risku pārvaldības organizatorisko struktūru un procedūru pietiekamību, kā tas ir prasīts saskaņā ar 86. pantu un saistībā ar to, ka saskaņā ar 105. pantu ir nepieciešamas iestādes specifiskās likviditātes prasības;

   c) par jebkādām norādēm attiecībā uz papildu pašu kapitālu, kas minētas 104.b panta 3. punktā.

2. Šā panta 1. punktā minētos kopīgos lēmumus panāk:

a) šā panta 1. punkta a) apakšpunkta nolūkā četru mēnešu laikā pēc tam, kad konsolidētās uzraudzības iestāde citām attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir iesniegusi ziņojumu par iestāžu grupas riska novērtējumu saskaņā ar 104.a pantu;

b) šā panta 1. punkta b) apakšpunkta nolūkā četru mēnešu laikā pēc tam, kad konsolidētās uzraudzības iestāde ir iesniegusi ziņojumu, kurā ir iekļauts iestāžu grupas likviditātes riska profila novērtējums saskaņā ar 86. un 105. pantu;

c) šā panta 1. punkta c) apakšpunkta nolūkā četru mēnešu laikā pēc tam, kad konsolidētās uzraudzības iestāde ir iesniegusi ziņojumu par iestāžu grupas riska novērtējumu saskaņā ar 104.b pantu.

Pieņemot kopīgos lēmumus, kas minēti šā panta 1. punktā, pienācīgi ņem vērā arī meitasuzņēmumu riska novērtējumu, kuru saskaņā ar 73., 97.,104.a un 104.b pantu veic attiecīgās kompetentās iestādes.

Šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētos kopīgos lēmumus izklāsta dokumentos, kuros iekļauj pilnu pamatojumu, un konsolidētās uzraudzības iestāde tos iesniedz ES mātes iestādei. Domstarpību gadījumā konsolidētās uzraudzības iestāde pēc jebkuras citas attiecīgās kompetentās iestādes pieprasījuma apspriežas ar EBI. Konsolidētās uzraudzības iestāde var apspriesties ar EBI pēc pašas iniciatīvas.

3. Ja kompetentās iestādes šādu kopīgu lēmumu nepieņem laikposmos, kas minēti šā panta 2. punktā, lēmumu par šīs direktīvas 73., 86. un 97. panta, 104. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 104.b panta un 105. panta piemērošanu konsolidēti pieņem konsolidētās uzraudzības iestāde pēc tam, kad tā ir pienācīgi ņēmusi vērā meitasuzņēmumu riska novērtējumu, ko veikušas attiecīgās kompetentās iestādes. Ja šā panta 2. punktā minēto termiņu beigās kāda no attiecīgajām kompetentajām iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu jautājumu ir nodevusi EBI, konsolidētās uzraudzības iestāde atliek savu lēmumu un gaida jebkādu lēmumu, ko EBI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem lēmumu atbilstīgi EBI lēmumam. Šā panta 2. punktā minētos laikposmus uzskata par samierināšanas laikposmiem Regulas (ES) Nr. 1093/2010 nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā pēc tam, kad jautājums saņemts EBI. Pēc četru mēnešu laikposma beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas jautājumu EBI neiesniedz.

Lēmumu par šīs direktīvas 73., 86. un 97. panta, 104. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 104.b panta un 105. panta piemērošanu individuāli vai subkonsolidēti pieņem attiecīgās kompetentās iestādes, kas atbild par ES mātes kredītiestādes vai ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības, vai ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmumu uzraudzību, pēc tam, kad tās ir pienācīgi ņēmušas vērā konsolidētās uzraudzības iestādes pausto viedokli un atrunas. Ja kāda šā panta 2. punktā minētā laikposma beigās kāda no attiecīgajām kompetentajām iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu jautājumu ir nodevusi EBI, kompetentās iestādes atliek savu lēmumu un gaida jebkādu lēmumu, ko EBI pieņem saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem savu lēmumu atbilstīgi EBI lēmumam. Šā panta 2. punktā minētos laikposmus uzskata par samierināšanas laikposmiem minētās regulas nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā pēc tam, kad jautājums saņemts EBI. Pēc četru mēnešu laikposma beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas jautājumu EBI neiesniedz.

Lēmumus izklāsta dokumentā, kurā iekļauj pilnu pamatojumu, un tajos ņem vērā pārējo kompetento iestāžu veikto riska novērtējumu, kā arī to viedokļus un atrunas, kas izteiktas 2. punktā minētajos termiņos. Šo dokumentu konsolidētās uzraudzības iestāde iesniedz visām attiecīgajām kompetentajām iestādēm un ES mātes iestādei.

Gadījumos, kad notikusi apspriešanās ar EBI, visas kompetentās iestādes ņem vērā tās ieteikumu un paskaidro jebkuru būtisku novirzi no tā.

4. Šā panta 1. punktā minētie kopīgie lēmumi un lēmumi, kurus kompetentās iestādes pieņem gadījumos, kad nav pieņemts kopīgs lēmums, kā minēts 3. punktā, tiek uzskatīti par galīgiem, un tos piemēro kompetentās iestādes attiecīgajās dalībvalstīs.

Šā panta 1. punktā minētos kopīgos lēmumus un jebkuru lēmumu, kas saskaņā ar šā panta 3. punktu pieņemts, ja nav kopīga lēmuma, atjaunina ik gadu vai izņēmuma gadījumos, proti, ja kompetentā iestāde, kura atbild par ES mātes iestādes vai ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības, vai ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmumu uzraudzību, iesniedz rakstisku un pilnīgi pamatotu lūgumu konsolidētās uzraudzības iestādei atjaunināt lēmumu par 104. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 104.b panta un 105. panta piemērošanu. Minētajos izņēmuma gadījumos atjauninājums var tikt izskatīts divpusēji starp konsolidētās uzraudzības iestādi un lūgumu iesniegušo kompetento iestādi.

5. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šajā pantā minēto kopīgo lēmuma pieņemšanas procesu piemērošanai, attiecībā uz 73., 86. un 97. panta, 104. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 104.b panta un 105. panta piemērošanu ar mērķi veicināt kopīgu lēmumu pieņemšanu.

EBI līdz 2014. gada 1. jūlijam iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantā izklāstīto procedūru.";

39) direktīvas 115. pantā pievieno šādu punktu:

"3. Ja konsolidētās uzraudzības iestāde atšķiras no kompetentās iestādes dalībvalstī, kurā finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kurai ir piešķirts apstiprinājums saskaņā ar 21.a pantu, veic uzņēmējdarbību, šā panta 1. punktā minētie koordinēšanas un sadarbības plāni tiek noslēgti arī ar tās dalībvalsts kompetento iestādi, kurā mātesuzņēmums veic uzņēmējdarbību.";

40) direktīvas 116. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

"1.a Lai atvieglotu šīs direktīvas 112. panta 1. punktā, 114. panta 1. punktā un 115. panta 1. punktā minētos uzdevumus, konsolidētā uzraudzības iestāde izveido arī uzraudzības iestāžu kolēģijas, ja visiem kādas ES mātes iestādes, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības vai ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības pārrobežu meitasuzņēmumiem galvenie biroji atrodas trešās valstīs, ar noteikumu, ka uz trešo valstu uzraudzības iestādēm attiecas konfidencialitātes prasības, kas ir līdzvērtīgas prasībām, kuras noteiktas šīs direktīvas II iedaļas 1. nodaļā un, attiecīgā gadījumā, Direktīvas 2014/65/ES 76. un 81. pantā.";

b) panta 6. punktā pievieno šādu daļu:

"Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā uzņēmējdarbību veic finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kurai ir piešķirts apstiprinājums saskaņā ar 21.a pantu, var piedalīties attiecīgajā uzraudzības iestāžu kolēģijā.";

41) direktīvas 117. pantā pievieno šādus punktus:

"5. Kompetentās iestādes, finanšu ziņu vākšanas vienības un iestādes, kurām uzticēts publiskais pienākums uzraudzīt, vai Direktīvas (ES) 2015/849 2. panta 1. punkta 1. un 2. apakšpunktā minētie atbildīgie subjekti ievēro minētās direktīvas prasības, cieši sadarbojas savā starpā savu attiecīgo kompetenču robežās un cita citai sniedz informāciju, kas ir svarīga to attiecīgajiem pienākumiem saskaņā ar šo direktīvu, Regulu (ES) Nr. 575/2013 un Direktīvu (ES) 2015/849, ar noteikumu, ka šāda sadarbība un informācijas apmaiņa neietekmē notiekošu izziņu, izmeklēšanu vai procesu saskaņā ar tās dalībvalsts krimināltiesībām vai administratīvajām tiesībām, kurā atrodas kompetentā iestāde, finanšu ziņu vākšanas vienība vai iestāde, kurai uzticēts publiskais pienākums uzraudzīt atbildīgos subjektus, kas uzskaitīti Direktīvas (ES) 2015/849 2. panta 1. punkta 1. un 2. apakšpunktā.

Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. panta 1. punkta otro daļu EBI var palīdzēt kompetentajām iestādēm pēc savas iniciatīvas gadījumā, ja pastāv domstarpības par uzraudzības darbību koordinēšanu, ko veic saskaņā ar šo pantu.

6. EBI līdz 2020. gada 1. janvārim izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu, kurās nosaka sadarbības un informācijas apmaiņas veidu starp iestādēm, kas minētas šā panta 5. punktā, jo īpaši attiecībā uz pārrobežu grupām un saistībā ar to, lai konstatētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas noteikumu nopietnus pārkāpumus.";

42) direktīvas 119. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Ievērojot 21.a pantu, dalībvalstis pieņem jebkādus pasākumus, kas vajadzīgi, lai finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības iekļautu konsolidētajā uzraudzībā.";

43) direktīvas 120. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Ja uz jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību attiecas līdzvērtīgi noteikumi saskaņā ar šo direktīvu un saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK, jo īpaši saistībā ar uz risku balstītu uzraudzību, konsolidētās uzraudzības iestāde, vienojoties ar apdrošināšanas nozares grupas uzraudzības iestādi, var šai jauktajai finanšu pārvaldītājsabiedrībai piemērot vienīgi tās direktīvas noteikumus, kura saistīta ar nozīmīgāko finanšu nozari, kā definēts Direktīvas 2002/87/EK 3. panta 2. punktā.";

44) direktīvas 125. panta 1. punktā pievieno šādu daļu:

"Ja saskaņā ar šīs direktīvas 111. pantu tās grupas konsolidētā uzraudzības iestāde, kurā ir mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, un koordinators, kas noteikts saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK 10. pantu, ir atšķirīgas iestādes, tad konsolidētās uzraudzības iestāde un koordinators sadarbojas, lai konsolidēti piemērotu šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013. Lai izveidotu un veicinātu efektīvu sadarbību, konsolidētās uzraudzības iestāde un koordinators rakstiski nosaka koordinēšanas un sadarbības kārtību.";

45) direktīvas 128. pantā pēc pirmās daļas iekļauj šādas daļas:

"Pirmā līmeņa pamata kapitālu, kas tiek uzturēts nolūkā izpildīt apvienoto rezervju prasību, kura minēta šā panta pirmās daļas 6. punktā, iestādes neizmanto tam, lai izpildītu prasības, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, papildu pašu kapitāla prasības, kas noteiktas, ievērojot šīs direktīvas 104.a pantu, nolūkā novērst riskus, kuri nav pārmērīgas sviras risks, un pamatnostādnes, kas paziņotas saskaņā ar šīs direktīvas 104.b panta 3. punktu, nolūkā novērst riskus, kuri nav pārmērīgas sviras risks.

Pirmā līmeņa pamata kapitālu, kas tiek uzturēts nolūkā izpildīt vienu no tā apvienoto rezervju prasības elementiem, iestādes neizmanto, lai izpildītu citus tā apvienoto rezervju prasības piemērojamos elementus.

Pirmā līmeņa pamata kapitālu, kas tiek uzturēts nolūkā izpildīt šā panta pirmās daļas 6. punktā minēto apvienoto rezervju prasību, iestādes neizmanto, lai izpildītu uz risku balstītos komponentus prasībās, kuras ir noteiktas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a un 92.b pantā un Direktīvas 2014/59/ES 45.c un 45.d pantā.";

46) direktīvas 129. un 130. pantu aizstāj ar šādiem:

"*129. pants*
Prasība uzturēt kapitāla saglabāšanas rezerves

1. Dalībvalstis prasa, lai iestādes – papildus pirmā līmeņa pamata kapitālam, kas tiek uzturēts ar mērķi izpildīt jebkuru no pašu kapitāla prasībām, kuras izklāstītas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, – uzturētu tādas kapitāla saglabāšanas rezerves pirmā līmeņa pamata kapitālam, kuras atbilst 2,5 % no to kopējās riska darījumu vērtības, ko aprēķina individuāli un konsolidēti saskaņā ar minētās Regulas 92. panta 3. punktu, kā piemērojams saskaņā ar minētās regulas Pirmās daļas II sadaļu.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, dalībvalsts var maza un vidēja izmēra ieguldījumu brokeru sabiedrības atbrīvot no 1. punktā minēto prasību izpildes, ja šāds atbrīvojums neapdraud minētās dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti.

Lēmumus piemērot pirmajā daļā minēto atbrīvojumu pilnībā pamato, iekļaujot paskaidrojumu, kādēļ šāds atbrīvojums neapdraud attiecīgās dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti, un tajos precīzi definē, kurām maza un vidēja izmēra ieguldījumu brokeru sabiedrībām atbrīvojums ir piemērojams.

Dalībvalstis, kuras nolemj piemērot atbrīvojumu, kas minēts pirmajā daļā, par to paziņo ESRK. ESRK nekavējoties nosūta šādu paziņojumus Komisijai, EBI un attiecīgās dalībvalsts kompetentajām un norīkotajām iestādēm.

3. Šā panta 2. punkta nolūkā dalībvalstis norīko iestādi, kam ir jābūt atbildīgai par šā panta piemērošanu. Minētā iestāde ir kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde.

4. Šā panta 2. punkta nolūkā ieguldījumu brokeru sabiedrības tiek iedalītas maza vai vidēja izmēra brokeru sabiedrību kategorijā saskaņā ar Komisijas Ieteikumu 2003/361/EK [*].

5. Ja iestāde nespēj pilnībā izpildīt šā panta 1. punktā minētās prasības, tai piemēro 141. panta 2. un 3. punktā izklāstītos peļņas sadales ierobežojumus.

130. pants

Prasība uzturēt iestādes specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves

1. Dalībvalstis iestādēm prasa uzturēt iestādes specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves, kas atbilst to kopējai riska darījumu vērtībai, kuru aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu un reizina ar svērtām vidējām pretciklisko rezervju normām, ko aprēķina individuāli un konsolidēti saskaņā ar šīs direktīvas 140. pantu, kā tas paredzēts minētās regulas Pirmās daļas II sadaļā. Minētās rezerves sastāv no pirmā līmeņa pamata kapitāla.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalsts var maza un vidēja izmēra ieguldījumu brokeru sabiedrības atbrīvot no 1. punktā minēto prasību izpildes, ja šāds atbrīvojums neapdraud minētās dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti.

   Lēmumus piemērot pirmajā daļā minēto atbrīvojumu pilnībā pamato, iekļaujot paskaidrojumu, kādēļ šāds atbrīvojums neapdraud attiecīgās dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti, un tajos precīzi definē, kurām maza un vidēja izmēra ieguldījumu brokeru sabiedrībām atbrīvojums ir piemērojams.

Dalībvalstis, kuras nolemj piemērot pirmajā daļā minēto atbrīvojumu, par to paziņo ESRK. ESRK nekavējoties nosūta šādu paziņojumus Komisijai, EBI un attiecīgās dalībvalsts kompetentajām un norīkotajām iestādēm.

3. Šā panta 2. punkta nolūkā dalībvalstis norīko iestādi, kam ir jābūt atbildīgai par šā panta piemērošanu. Minētā iestāde ir kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde.

4. Šā panta 2. punkta nolūkā ieguldījumu brokeru sabiedrības tiek iedalītas maza un vidēja izmēra brokeru sabiedrību kategorijā saskaņā ar Ieteikumu 2003/361/EK.

5. Ja iestāde nespēj pilnībā izpildīt šā panta 1. punktā minētās prasības, tai piemēro 141. panta 2. un 3. punktā izklāstītos peļņas sadales ierobežojumus.

---

* Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).";

47) direktīvas 131. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis norīko iestādi, kam ir jābūt atbildīgai par to, lai konsolidēti tiktu apzinātas G-SNI un, attiecīgā gadījumā, individuāli, subkonsolidēti vai konsolidēti tiktu apzinātas citas sistēmiski nozīmīgas iestādes (C-SNI), kas ir saņēmušas atļauju to jurisdikcijā. Minētā iestāde ir kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde. Dalībvalstis var norīkot vairāk nekā vienu iestādi.

G-SNI ir jebkuras no turpmāk minētajām:

a) grupa, ko vada ES mātes iestāde, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai ES mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība; vai

b) iestāde, kas nav ES mātes iestādes, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības vai ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums.

C-SNI var būt vai nu iestāde. vai grupa, ko vada ES mātes iestāde, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, ES mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, dalībvalsts mātes iestāde, dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai dalībvalsts mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība.";

b) iekļauj šādu punktu:

"2.a G-SNI apzināšanas papildu metodikas pamatā ir šādas kategorijas:

a) šā panta 2. punkta a)–d) apakšpunktā minētās kategorijas;

b) grupas pārrobežu darbība, izņemot grupas darbības iesaistītajās dalībvalstīs, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014 4. pantā [*].

Katra kategorija tiek vērtēta kā līdzvērtīga un sastāv no kvantificējamiem rādītājiem. Attiecībā uz šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētajām kategorijām rādītāji ir tādi paši kā atbilstošie rādītāji, kas noteikti saskaņā ar 2. punktu.

Piemērojot šo apzināšanas papildu metodiku, par katru vērtēto sabiedrību, kā minēts 1. punktā, iegūst papildu vispārēju vērtējumu, uz kura pamata kompetentās vai norīkotās iestādes var veikt vienu no 10. punkta c) apakšpunktā minētajiem pasākumiem.

---

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).";

c) panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"EBI, pēc apspriešanās ar ESRK, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu līdz 2015. gada 1. janvārim izdod pamatnostādnes par kritērijiem, pēc kuriem attiecībā uz C-SNI novērtēšanu nosaka šā punkta piemērošanas nosacījumus. Minētajās pamatnostādnēs ņem vērā starptautiskās sistēmas attiecībā uz sistēmiski nozīmīgām iekšzemes iestādēm un Savienības un valsts iezīmes.

EBI, pēc apspriešanās ar ESRK, līdz 2020. gada 31. decembrim sniedz ziņojumu Komisijai par atbilstīgo metodiku C-SNI rezervju normu izstrādi un kalibrēšanu.";

d) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde, ņemot vērā C-SNI apzināšanas kritērijus, var likt katrai C-SNI attiecīgi konsolidēti, subkonsolidēti vai individuāli uzturēt C-SNI rezerves līdz 3 % apmērā no kopējās riska darījumu vērtības, ko aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu. Minētās rezerves sastāv no pirmā līmeņa pamata kapitāla.";

e) pantā iekļauj šādu punktu:

"5.a Atkarībā no Komisijas atļaujas, kas minēta šā punkta trešajā daļā, kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde var likt katrai C-SNI attiecīgi konsolidēti, subkonsolidēti vai individuāli uzturēt C-SNI rezerves, kas ir lielākas par 3 % no kopējās riska darījumu vērtības, kuru aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu. Minētās rezerves sastāv no pirmā līmeņa pamata kapitāla.

ESRK sešās nedēļās pēc šā panta 7. punktā minētā paziņojuma saņemšanas sniedz Komisijai atzinumu par to, vai C-SNI rezerves ir uzskatāmas par piemērotām. Arī EBI var sniegt Komisijai atzinumu par rezervēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 34. panta 1. punktu.

Komisija – trīs mēnešos pēc 7. punktā minētā ESRK paziņojuma pārsūtīšanas Komisijai –, attiecīgā gadījumā ņemot vērā ESRK un EBI sniegto novērtējumu un pārliecinājusies, ka C-SNI rezerves neizraisa tādu nesamērīgu nelabvēlīgu ietekmi uz visu finanšu sistēmu vai tās daļām citās dalībvalstīs vai visā Savienībā, kas veido vai rada šķērsli pienācīgai iekšējā tirgus darbībai, pieņem aktu, ar kuru kompetentajai iestādei vai norīkotajai iestādei atļauj pieņemt ierosināto pasākumu.";

f) panta 7. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

"7. Pirms tiek noteiktas vai mainītas C-SNI rezerves, kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde par to paziņo ESRK vienu mēnesi pirms 5. punktā minētā lēmuma publicēšanas un trīs mēnešus pirms 5.a punktā minētā kompetentās iestādes vai norīkotās iestādes lēmuma publicēšanas. ESRK šādus paziņojumus nekavējoties nosūta Komisijai, EBI un attiecīgās dalībvalsts kompetentajām un norīkotajām iestādēm. Šādos paziņojumos sīki apraksta:";

g) panta 8. punktu aizstāj ar šādu:

"8. Neskarot 133. pantu un šā panta 5. punktu, ja C-SNI ir meitasuzņēmums vai nu tādai G-SNI, vai C-SNI, kura ir vai nu iestāde, vai grupa, ko vada ES mātes iestāde, un kurai konsolidēti piemēro C-SNI rezerves, tad rezerves, ko individuāli vai subkonsolidēti piemēro C-SNI, nepārsniedz mazāko no turpmāk minētajiem rādītājiem:

a) summu, ko veido augstākā no G-SNI vai C-SNI rezervju normām, kuru konsolidēti piemēro grupai, un 1 % no kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu; un

b) 3 % no kopējās riska darījumu vērtības, ko aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, vai normu, ko Komisija ir atļāvusi konsolidēti piemērot attiecīgajai grupai saskaņā ar šā panta 5.a punktu.";

h) panta 9. un 10. punktu aizstāj ar šādiem:

"9. Ir vismaz piecas G-SNI apakškategorijas. Zemāko robežšķirtni un robežšķirtnes starp atsevišķām apakškategorijām nosaka pēc vērtējumiem, kas noteikti saskaņā ar šā panta 2. punktā minēto apzināšanas metodiku. Blakus esošu apakškategoriju robežvērtējumi ir skaidri definēti, un tie atbilst principam, saskaņā ar kuru atsevišķām apakškategorijām, izņemot piekto apakškategoriju un jebkuru pievienotu augstāku apakškategoriju, piemēro pastāvīgu lineāru sistēmiskās nozīmes palielinājumu, kura rezultātā lineāri palielinās prasība nodrošināt papildu pirmā līmeņa pamata kapitālu. Šā punkta vajadzībām sistēmiskā nozīme ir gaidāmā ietekme, ko grūtībās nonākušas G-SNI atstātu uz globālo finanšu tirgu. Zemākajai apakškategorijai piemēro G-SNI rezerves 1 % apmērā no kopējās riska darījumu vērtības, ko aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, un katrai nākamajai apakškategorijai piemērotais rezervju palielinājuma gradients ir vismaz 0,5 % no kopējās riska darījumu vērtības, ko aprēķina saskaņā ar minētās regulas 92. panta 3. punktu.

10. Neskarot 1. un 9. punktu un izmantojot 9. punktā minētās apakškategorijas un robežvērtējumus, kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde, īstenojot pārdomātu uzraudzības vērtēšanu, var:

a) pārcelt G-SNI no zemākas apakškategorijas uz augstāku apakškategoriju;

b) pārcelt kādu 1. punktā minēto sabiedrību, kuras vispārējais vērtējums, kā minēts 2. punktā, ir zemāks par zemākās apakškategorijas robežvērtējumu, uz minēto apakškategoriju vai uz kādu augstāku apakškategoriju, tādējādi norādot, ka tā ir G-SNI;

c) ņemot vērā vienoto noregulējuma mehānismu, pamatojoties uz 2.a punktā minēto papildu vispārējo vērtējumu, pārcelt G-SNI no augstākas apakškategorijas uz zemāku apakškategoriju.";

i) panta 11. punktu svītro;

j) panta 12. punktu aizstāj ar šādu:

"12. Kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde ESRK paziņo G-SNI un C-SNI nosaukumus un attiecīgo apakškategoriju, kurā ir iedalīta katra G-SNI. Paziņojumā iekļauj pilnu pamatojumu, kāpēc ir vai nav īstenota uzraudzības vērtēšana saskaņā ar 10. punkta a), b) un c) apakšpunktu. ESRK nekavējoties nosūta šādus paziņojumus Komisijai un EBI un publisko minēto iestāžu nosaukumus. Kompetentās iestādes vai norīkotās iestādes publisko to apakškategoriju, kurā ir iedalīta katra G-SNI.

Kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde katru gadu pārskata G-SNI un C-SNI apzināšanu un G-SNI iedalīšanu attiecīgajās apakškategorijās un par rezultātu ziņo attiecīgajai sistēmiski nozīmīgai iestādei un ESRK, kas nekavējoties nosūta rezultātus Komisijai un EBI. Kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde publisko atjaunināto sarakstu ar apzinātajām sistēmiski nozīmīgām iestādēm un apakškategoriju, kurā iedalīta katra apzinātā G-SNI.";

k) panta 13. punktu svītro;

l) panta 14. un 15. punktu aizstāj ar šādiem:

"14. Ja attiecībā uz kādu grupu ir konsolidēti jāpiemēro G-SNI rezerves un C-SNI rezerves, tad piemēro augstākās rezerves.

15. Ja attiecībā uz kādu iestādi ir jāpiemēro sistēmiskā riska rezerves, kas noteiktas saskaņā ar 133. pantu, minētās rezerves summē ar C-SNI rezervēm vai G-SNI rezervēm, ko piemēro saskaņā ar šo pantu.

Ja šīs direktīvas 133. panta 10., 11. vai 12. punkta nolūkā aprēķinātās sistēmiskā riska rezervju normas un tai pašai iestādei piemērotās C-SNI rezervju vai G-SNI rezervju normas summa pārsniegtu 5 %, piemēro šā panta 5.a punktā izklāstīto procedūru.";

m) panta 16. un 17. punktu svītro;

n) panta 18. punktu aizstāj ar šādu:

"18. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, kuros šā panta nolūkos precizē metodikas, saskaņā ar kurām kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde tādu iestādi vai grupu, ko vada ES mātes iestāde, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai ES mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, apzina kā G-SNI, un, ņemot vērā starptautiski saskaņotus standartus, precizē metodiku, lai definētu apakškategorijas un G-SNI iedalītu apakškategorijās atbilstīgi to sistēmiskajai nozīmei.

EBI iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2014. gada 30. jūnijam.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šajā punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.";

48) direktīvas 132. pantu svītro;

49) direktīvas 133. un 134. pantu aizstāj ar šādiem:

"*133. pants*

Prasība uzturēt sistēmiskā riska rezerves

1. Katra dalībvalsts var ieviest pirmā līmeņa pamata kapitāla sistēmiskā riska rezerves finanšu sektorā vai vienā vai vairākās minētā sektora apakšgrupās visiem riska darījumiem vai to apakšgrupām, kā minēts šā panta 5. punktā, lai novērstu un mazinātu makroprudenciālus vai sistēmiskus riskus, uz kuriem neattiecas Regula (ES) Nr. 575/2013 un šīs direktīvas 130. un 131. pants, proti, risku izraisīt finanšu sistēmas darbības traucējumus, kam var būt ievērojama negatīva ietekme uz finanšu sistēmu un reālo ekonomiku konkrētā dalībvalstī.

2. Sistēmiskā riska rezervi iestādes aprēķina šādi:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$

kur:

B_{SR} = sistēmiskā riska rezerve;

r_T = rezervju norma, ko piemēro iestādes kopējai riska darījumu vērtībai;

E_T = iestādes kopējā riska darījumu vērtība, ko aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu;

i = indekss, ar ko apzīmē riska darījumu apakšgrupu, kā minēts 5. punktā;

r_i = rezervju norma, ko piemēro riska darījumu apakšgrupas "i" riska darījumu vērtībai; un

E_i = iestādes riska darījumu vērtība riska darījumu apakšgrupai "i", ko aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu.

3. Šā panta 1. punkta nolūkā dalībvalstis norīko iestādi, kam ir jābūt atbildīgai par sistēmiskā riska rezervju noteikšanu un tādu riska darījumu un iestāžu apakšgrupu apzināšanu, kurām to piemēro. Minētā iestāde ir vai nu kompetentā iestāde, vai norīkotā iestāde.

4. Šā panta 1. punkta nolūkā attiecīgā kompetentā vai, attiecīgā gadījumā, norīkotā iestāde var prasīt iestādēm, lai tās individuāli, konsolidēti vai subkonsolidēti, kā tas piemērojams saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 Pirmās daļas II sadaļu, uzturētu sistēmiskā riska rezerves pirmā līmeņa pamata kapitālam, ko aprēķina saskaņā ar šā panta 2. punktu.

5. Sistēmiskā riska rezerves var piemērot:

a) visiem riska darījumiem dalībvalstī, kura nosaka minētās rezerves;

b) šādiem nozares riska darījumiem, kas ir veikti dalībvalstī, kura nosaka minētās rezerves:

i) visiem riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU attiecībā uz fiziskām personām, kas nodrošināti ar mājokļa īpašumu;

ii) visiem riska darījumiem attiecībā uz juridiskām personām, kas nodrošināti ar komerciālā nekustamā īpašuma hipotēku;

iii) visiem riska darījumiem attiecībā uz juridiskām personām, izņemot ii) punktā precizētos riska darījumus;

iv) visiem riska darījumiem attiecībā uz fiziskām personām, izņemot i) punktā precizētos riska darījumus;

c) visiem riska darījumiem citās dalībvalstīs, ievērojot 12. un 15. punktu;

d) nozares riska darījumiem, kā noteikts šā punkta b) apakšpunktā, citās dalībvalstīs vienīgi nolūkā dot iespēju atzīt citas dalībvalsts noteiktu rezervju normu saskaņā ar 134. pantu;

e) riska darījumiem, kas ir veikti trešās valstīs;

f) jebkādu b) apakšpunktā apzināto riska darījumu kategoriju apakšgrupām.

6. Apspriedusies ar ESRK, EBI līdz 2020. gada 30. jūnijam izdod pamatnostādnes – saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu – par riska darījumu attiecīgajiem apakšsektoriem, kam kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde var piemērot sistēmiskā riska rezerves saskaņā ar šā panta 5. punkta f) apakšpunktu.

7. Sistēmiskā riska rezerves piemēro visu iestāžu vai vienas vai vairāku minēto iestāžu apakšgrupu, attiecībā uz kurām attiecīgās dalībvalsts iestādes ir kompetentas saskaņā ar šo direktīvu, visiem riska darījumiem vai riska darījumu apakšgrupai, kā minēts šā panta 5. punktā, un tās nosaka ar korekcijas pakāpēm 0,5 procentpunktu apmērā vai apmērā, kas dalās bez atlikuma ar 0,5 procentpunktiem. Attiecībā uz dažādām iestāžu un riska darījumu apakšgrupām var noteikt atšķirīgas prasības. Ar sistēmiskā riska rezervēm nerisina riskus, kas ir segti ar 130. un 131. pantu.

8. Izvirzot prasību uzturēt sistēmiskā riska rezerves, kompetentā vai norīkotā iestāde ievēro to, ka:

   a) sistēmiskā riska rezerves neizraisa nesamērīgu nelabvēlīgu ietekmi uz visu finanšu sistēmu vai tās daļām citās dalībvalstīs vai visā Savienībā, veidojot vai radot šķērsli pienācīgai iekšējā tirgus darbībai;

b) kompetentajai vai norīkotajai iestādei ir sistēmiskā riska rezerves jāpārskata vismaz reizi divos gados;

c) sistēmiskā riska rezerves nav izmantojamas, lai novērstu riskus, kas ir segti ar 130. un 131. pantu.

9. Kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā norīkotā iestāde pirms 13. punktā minētā lēmuma publicēšanas paziņo par to ESRK. ESRK šādus paziņojumus nekavējoties nosūta Komisijai, EBI un attiecīgās dalībvalsts kompetentajām un norīkotajām iestādēm.

Ja iestāde, kurai piemēro vienu vai vairākas sistēmiskā riska rezervju normas, ir meitas uzņēmums, kura mātesuzņēmums veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde paziņo par to arī minētās dalībvalsts iestādēm.

Ja sistēmiskā riska rezervju normu piemēro riska darījumiem trešās valstīs, kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā norīkotā iestāde paziņo par to arī ESRK. ESRK šādus paziņojumus nekavējoties nosūta minēto trešo valstu uzraudzības iestādēm.

Šādos paziņojumos sīki apraksta:

a) makroprudenciālos vai sistēmiskos riskus dalībvalstī;

b) iemeslus, kādēļ makroprudenciālo vai sistēmisko risku apjoms apdraud finanšu sistēmas stabilitāti valsts līmenī, tādējādi pamatojot sistēmiskā riska rezervju normu;

c) pamatojumu, kādēļ tiek uzskatīts, ka sistēmiskā riska rezerves varētu būt lietderīgs un samērīgs līdzeklis, lai mazinātu risku;

d) novērtējumu par sistēmiskā riska rezervju iespējamo labvēlīgo vai nelabvēlīgo ietekmi uz iekšējo tirgu, pamatojoties uz dalībvalstij pieejamo informāciju;

e) sistēmiskā riska rezervju normu vai normas, ko kompetentā iestāde vai, attiecīgā gadījumā, norīkotā iestāde vēlas noteikt, riska darījumus, kuriem šādas normas tiek piemērotas, un iestādes, uz kurām attiecas šādas normas;

f) ja sistēmiskā riska rezervju norma tiek piemērota visiem riska darījumiem, – pamatojumu tam, kādēļ kompetentā vai norīkotā iestāde uzskata, ka sistēmiskā riska rezerves nedublē 131. pantā paredzēto C-SNI rezervju darbību.

Ja lēmuma par sistēmiskā riska rezervju normas noteikšanu rezultātā tiek samazināta vai netiek mainīta iepriekš noteiktā rezervju norma, kompetentā iestāde vai, attiecīgā gadījumā, norīkotā iestāde ievēro tikai šo punktu.

10. Ja tas, ka nosaka vai maina sistēmiskā riska rezervju normu vai normas jebkurai no 5. punktā minētajām riska darījumu grupām vai apakšgrupām, kurām piemēro vienu vai vairākas sistēmiskā riska rezerves, nerezultējas ar apvienotu sistēmiskā riska rezervju normu, kas attiecībā uz jebkuru no minētajiem riska darījumiem pārsniedz 3 %, kompetentā iestāde vai, attiecīgā gadījumā, norīkotā iestāde sniedz paziņojumu ERSK saskaņā ar 9. punktu vienu mēnesi pirms 13. punktā minētā lēmuma publicēšanas.

    Šā punkta nolūkā tādas sistēmiskā riska rezerves normas atzīšanu, kuru noteikusi cita dalībvalsts saskaņā ar 134. pantu, neieskaita 3 % robežvērtībā.

11. Ja tas, ka nosaka vai maina sistēmiskā riska rezervju normu vai normas jebkurai no 5. punktā minētajām riska darījumu grupām vai apakšgrupām, kurām piemēro vienu vai vairākas sistēmiskā riska rezerves, rezultējas ar apvienotu sistēmiskā riska rezervju normu līmenī, kas ir augstāks par 3 % un nepārsniedz 5 % attiecībā uz jebkuru no minētajiem riska darījumiem, tās dalībvalsts kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde, kura nosaka minētās rezerves, paziņojumā, ko sniedz saskaņā ar 9. punktu, lūdz Komisijas atzinumu. Komisija sniedz atzinumu mēneša laikā pēc paziņojuma saņemšanas.

Ja Komisijas atzinums ir negatīvs, tās dalībvalsts kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā norīkotā iestāde, kura nosaka minētās sistēmiskā riska rezerves, ievēro minēto atzinumu vai sniedz iemeslus, kādēļ tā to nedarīs.

Ja iestāde, kurai piemēro vienu vai vairākas sistēmiskā riska rezervju normas, ir meitasuzņēmums, kura mātesuzņēmums veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde paziņojumā, kas iesniegts saskaņā ar 9. punktu, lūdz Komisijas un ESRK ieteikumu.

Komisija un ESRK sniedz katra savu ieteikumu sešās nedēļās pēc paziņojuma saņemšanas.

Ja meitasuzņēmuma un mātesuzņēmuma kompetentās vai norīkotās iestādes nepiekrīt sistēmiskā riska rezervju normai vai normām, kas piemērojamas minētajai iestādei, un ja negatīvu ieteikumu sniedz gan Komisija, gan ESRK, kompetentā iestāde vai, attiecīgā gadījumā, norīkotā iestāde var nodot šo jautājumu EBI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu. Lēmumu noteikt sistēmiskā riska rezervju normu vai normas minētajiem riska darījumiem atceļ līdz brīdim, kad EBI būs pieņēmusi lēmumu.

12. Ja tas, ka nosaka vai maina sistēmiskā riska rezervju normu vai normas jebkurai no 5. punktā minētajām riska darījumu grupām vai apakšgrupām, kurām piemēro vienu vai vairākas sistēmiskā riska rezerves, rezultējas ar apvienoto sistēmiskā riska rezervju normu, kas attiecībā uz jebkuru no minētajiem riska darījumiem pārsniedz 5 %, kompetentā iestāde vai, attiecīgā gadījumā, norīkotā iestāde pirms sistēmiskā riska rezervju īstenošanas lūdz Komisijas atļauju.

ESRK sešās nedēļās pēc šā panta 9. punktā minētā paziņojuma saņemšanas sniedz Komisijai atzinumu par to, vai sistēmiskā riska rezerves ir uzskatāmas par piemērotām. Arī EBI var sniegt Komisijai atzinumu par minētajām sistēmiskā riska rezervēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 34. panta 1. punktu.

Komisija trīs mēnešos pēc 9. punktā minētā paziņojuma saņemšanas, attiecīgā gadījumā ņemot vērā ESRK un EBI sniegto novērtējumu un pārliecinājusies, ka sistēmiskā riska rezervju norma vai normas neizraisa nesamērīgu nelabvēlīgu ietekmi uz visu finanšu sistēmu vai tās daļām citās dalībvalstīs vai visā Savienībā un tādējādi neveido vai nerada šķēršļus pienācīgai iekšējā tirgus darbībai, pieņem aktu, ar ko kompetentajai iestādei vai, attiecīgā gadījumā, norīkotajai iestādei atļauj pieņemt ierosināto pasākumu.

13. Katra kompetentā iestāde vai, attiecīgā gadījumā, norīkotā iestāde paziņo, ka ir noteikta vai mainīta viena vai vairākas sistēmiskā riska rezervju normas, publicējot to atbilstīgā tīmekļa vietnē. Minētajā publikācijā ietver vismaz šādu informāciju:

a) sistēmiskā riska rezervju norma vai normas;

b) iestādes, kurām piemēro sistēmiskā riska rezerves;

c) riska darījumi, kuriem piemēro sistēmiskā riska rezervju normu vai normas;

d) pamatojums sistēmiskā riska rezervju normas vai normu noteikšanai vai mainīšanai;

e) diena, no kuras iestādes piemēro sistēmiskā riska rezervju noteikšanu vai mainīšanu; un

f) to valstu nosaukumi, kurās tajās esošie riska darījumi ir atzīti sistēmiskā riska rezervēs.

Ja pirmās daļas d) apakšpunktā minētās informācijas publicēšana varētu apdraudēt finanšu sistēmas stabilitāti, minēto informāciju publikācijā neietver.

14. Ja iestāde nespēj pilnībā izpildīt šā panta 1. punktā noteiktās prasības, tai piemēro 141. panta 2. un 3. punktā izklāstītos peļņas sadales ierobežojumus.

Ja sadales ierobežojumu piemērošanas rezultātā iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāls netiek uzlabots pietiekami, ņemot vērā attiecīgo sistēmisko risku, kompetentās iestādes var veikt papildu pasākumus saskaņā ar 64. pantu.

15. Ja kompetentā iestāde vai, attiecīgā gadījumā, norīkotā iestāde nolemj noteikt sistēmiskā riska rezerves, pamatojoties uz riska darījumiem, kas veikti citās dalībvalstīs, rezerves nosaka vienādi visiem riska darījumiem Savienībā, ja vien rezerves nenosaka tādēļ, lai saskaņā ar 134. pantu atzītu sistēmiskā riska rezervju normu, ko noteikusi cita dalībvalsts.

134. pants

Sistēmiskā riska rezervju normas atzīšana

1. Citas dalībvalstis var atzīt sistēmiskā riska rezervju normu, kas noteikta saskaņā ar 133. pantu, un var minēto normu piemērot iekšzemē atļauju saņēmušām iestādēm attiecībā uz riska darījumiem dalībvalstī, kura nosaka minēto normu.

2. Ja dalībvalstis atzīst sistēmiskā riska rezervju normu attiecībā uz iekšzemē atļauju saņēmušām iestādēm saskaņā ar 1. punktu, tās par to paziņo ESRK. ESRK šādus paziņojumus nekavējoties nosūta Komisijai, EBI un dalībvalstij, kura nosaka minēto normu.

3. Pieņemot lēmumu par to, vai atzīt sistēmiskā riska rezervju normu saskaņā ar 1. punktu, dalībvalsts ņem vērā informāciju, ko iesniegusi tā dalībvalsts, kas nosaka minēto normu saskaņā ar 133. panta 9. un 13. punktu.

4. Ja dalībvalstis atzīst sistēmiskā riska rezervju normu attiecībā uz iekšzemē atļauju saņēmušām iestādēm, minētās sistēmiskā riska rezerves var summēt ar sistēmiskā riska rezervēm, ko piemēro saskaņā ar 133. pantu, ar noteikumu, ka rezerves attiecas uz atšķirīgiem riskiem. Ja rezerves attiecas uz vieniem un tiem pašiem riskiem, piemēro tikai augstākās rezerves.

5. Dalībvalsts, kura nosaka sistēmiskā riska rezervju normu saskaņā ar šīs direktīvas 133. pantu, var lūgt ESRK izdot ieteikumu, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1092/2010 16. pantā, vienai vai vairākām dalībvalstīm, kuras var atzīt sistēmiskā riska rezervju normu.";

50) direktīvas 136. pantu groza šādi:

a) panta 3. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

"3. Katra norīkotā iestāde reizi ceturksnī novērtē cikliskā sistēmiskā riska intensitāti un savas dalībvalsts pretciklisko rezervju normas atbilstību un vajadzības gadījumā nosaka vai koriģē pretciklisko rezervju normu. To darot, katra norīkotā iestāde ņem vērā:";

b) panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

"7. Katra norīkotā iestāde reizi ceturksnī savā tīmekļa vietnē publicē vismaz šādu informāciju:

a) piemērojamo pretciklisko rezervju normu;

b) attiecīgo kredītu un IKP attiecību un tās novirzi no ilgtermiņa tendencēm;

c) rezervju orientieri, kas aprēķināts saskaņā ar 2. punktu;

d) minētās rezervju normas pamatojumu;

e) ja rezervju normu palielina, dienu, no kuras iestādes piemēro minēto palielināto rezervju normu, lai aprēķinātu savas iestādes specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves;

f) ja e) apakšpunktā minētā diena ir mazāk nekā 12 mēnešus pēc publicēšanas dienas saskaņā ar šo punktu, atsauci uz ārkārtas apstākļiem, kas pamato saīsinātu piemērošanas termiņu;

g) ja rezervju normu samazina, aptuveno laikposmu, kurā nav gaidāma rezervju normas palielināšana, kā arī minētā laikposma pamatojumu.

Norīkotās iestādes veic visus pamatotos pasākumus, lai koordinētu minētās publicēšanas laiku.

Norīkotās iestādes paziņo ESRK par katru pretciklisko rezervju normas maiņu un pirmās daļas a)–g) apakšpunktā precizēto vajadzīgo informāciju. ESRK savā tīmekļa vietnē publicē visas paziņotās rezervju normas un saistīto informāciju.";

51) direktīvas 141. panta 1.–6. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Iestāde, kas atbilst apvienoto rezervju prasībai, neveic peļņas sadali saistībā ar pirmā līmeņa pamata kapitālu, ciktāl tas samazinātu tās pirmā līmeņa pamata kapitālu tā, ka vairs nebūtu nodrošināta atbilstība apvienoto rezervju prasībai.

2. Iestāde, kas neatbilst apvienoto rezervju prasībai, aprēķina maksimālo sadalāmo summu (MSS) saskaņā ar 4. punktu un paziņo par to kompetentajai iestādei.

Ja ir piemērojama pirmā daļa, iestāde, pirms tā ir aprēķinājusi MSS, neuzņemas nevienu no turpmāk uzskaitītajām darbībām:

a) veikt peļņas sadali saistībā ar pirmā līmeņa pamata kapitālu;

b) radīt pienākumu, kas paredz maksāt mainīgu atalgojumu vai diskrecionārus pensiju pabalstus vai maksāt mainīgu atalgojumu, ja maksāšanas pienākums tika radīts laikā, kad iestāde neatbilda apvienoto rezervju prasībai; vai

c) veikt maksājumus par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem.

3. Ja iestāde neatbilst apvienoto rezervju prasībai vai nepārsniedz to, tā neveic peļņas sadali attiecībā uz summu, kas pārsniedz MSS, kuru aprēķina saskaņā ar 4. punktu, veicot jebkuru 2. punkta otrās daļas a), b) un c) apakšpunktā minēto darbību.

4. Iestādes aprēķina MSS, reizinot summu, kas aprēķināta saskaņā ar 5. punktu, ar koeficientu, kurš noteikts saskaņā ar 6. punktu. Jebkura summa, kas izriet no jebkuras no 2. punkta otrās daļas a), b) vai c) apakšpunktā minētajām darbībām, samazina MSS.

5. Summu, kas jāreizina saskaņā ar 4. punktu, veido:

a) jebkura pirmā līmeņa pamata kapitālā neietvertā starpposma peļņa saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 26. panta 2. punktu, atskaitot jebkādu peļņas sadali vai jebkādu maksājumu, kas izriet no šā panta 2. punkta otrās daļas a), b) vai c) apakšpunktā minētajām darbībām;

kam pieskaita

b) jebkuru pirmā līmeņa pamata kapitālā neietverto gada beigu peļņu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 26. panta 2. punktu, atskaitot jebkādu peļņas sadali vai jebkādu maksājumu, kas izriet no šā panta 2. punkta otrās daļas a), b) vai c) apakšpunktā minētajām darbībām;

no kā atskaita

c) summas, kas būtu maksājamas kā nodokļi, ja tiktu paturēti šā punkta a) un b) apakšpunktā norādītie posteņi.

6. Koeficientu nosaka šādi:

a) koeficients ir 0, ja iestādes uzturētais pirmā līmeņa pamata kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu kādu no pašu kapitāla prasībām, kas norādītas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, un papildu pašu kapitāla prasību, ar ko novērš riskus, kuri nav pārmērīgas sviras risks, kas izklāstīta šīs direktīvas 104. panta 1. punkta a) apakšpunktā, izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības, kuru aprēķina saskaņā ar minētās regulas 92. panta 3. punktu, ir apvienoto rezervju prasības pirmās (t. i., zemākās) kvartiles robežās;

b) koeficients ir 0,2, ja iestādes uzturētais pirmā līmeņa pamata kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu kādu no pašu kapitāla prasībām, kas norādītas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, un papildu pašu kapitāla prasību, ar ko novērš riskus, kuri nav pārmērīgas sviras risks, kas izklāstīta šīs direktīvas 104. panta 1. punkta a) apakšpunktā, izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības, kuru aprēķina saskaņā ar minētās regulas 92. panta 3. punktu, ir apvienoto rezervju prasības otrās kvartiles robežās;

c) koeficients ir 0,4, ja iestādes uzturētais pirmā līmeņa pamata kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu pašu kapitāla prasības, kas norādītas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, un papildu pašu kapitāla prasību, ar ko novērš riskus, kuri nav pārmērīgas sviras risks, kas izklāstīta šīs direktīvas 104. panta 1. punkta a) apakšpunktā, izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības, kuru aprēķina saskaņā ar minētās regulas 92. panta 3. punktu, ir apvienoto rezervju prasības trešās kvartiles robežās;

d) koeficients ir 0,6, ja iestādes uzturētais pirmā līmeņa pamata kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu pašu kapitāla prasības, kas norādītas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā, un papildu pašu kapitāla prasību, ar ko novērš riskus, kuri nav pārmērīgas sviras risks, kas izklāstīta šīs direktīvas 104. panta 1. punkta a) apakšpunktā, izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības, kuru aprēķina saskaņā ar minētās regulas 92. panta 3. punktu, ir apvienoto rezervju prasības ceturtās (t. i., augstākās) kvartiles robežās.

Apvienoto rezervju prasības katras kvartiles zemāko un augstāko robežu aprēķina šādi:

$$\text{Kvartiles zemākā robeža} = \frac{\text{Apvienoto rezervju prasība}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Kvartiles augstākā robeža} = \frac{\text{Apvienoto rezervju prasība}}{4} \cdot Q_n$$

kur:

Q_n = attiecīgās kvartiles kārtas numurs.";

52) iekļauj šādus pantus:

"*141.a pants*

Neatbilstība apvienoto rezervju prasībai

Uzskata, ka iestāde neatbilst apvienoto rezervju prasībai 141. panta nolūkā, ja tai nav tāda apmēra un kvalitātes pašu kapitāla, kas nepieciešamas, lai vienlaikus izpildītu apvienoto rezervju prasību un katru no turpmāk minētajām prasībām, kas noteiktas:

a) Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta a) apakšpunktā un papildu pašu kapitāla prasībā, ar kuru novērš riskus, kuri nav pārmērīgas sviras risks, saskaņā ar šīs direktīvas 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu;

b) Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta b) apakšpunktā un papildu pašu kapitāla prasībā, ar kuru novērš riskus, kuri nav pārmērīgas sviras risks, saskaņā ar šīs direktīvas 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu;

c) Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunktā un papildu pašu kapitāla prasībā, ar kuru novērš riskus, kuri nav pārmērīgas sviras risks, saskaņā ar šīs direktīvas 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

141.b pants

Ierobežojumi attiecībā uz sadali, ja netiek nodrošināta atbilstība sviras rādītāja rezervju prasībai

1. Iestāde, kas atbilst sviras rādītāja rezervju prasībai, ievērojot Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1.a punktu, neveic peļņas sadali saistībā ar pirmā līmeņa pamata kapitālu, ciktāl tas samazinātu tās pirmā līmeņa pamata kapitālu tā, ka vairs nebūtu nodrošināta atbilstība sviras rādītāja rezervju prasībai.

2. Iestāde, kas neatbilst sviras rādītāja rezervju prasībai, aprēķina ar sviras rādītāju saistīto maksimālo sadalāmo summu (S-MSS) saskaņā ar 4. punktu un par to paziņo kompetentajai iestādei.

   Ja ir piemērojama pirmā daļa, iestāde, pirms tā ir aprēķinājusi S-MSS, neuzņemas nevienu no turpmāk uzskaitītajām darbībām:

   a) veikt peļņas sadali saistībā ar pirmā līmeņa pamata kapitālu;

   b) radīt pienākumu, kas paredz maksāt mainīgu atalgojumu vai diskrecionārus pensiju pabalstus vai maksāt mainīgu atalgojumu, ja maksāšanas pienākums tika radīts laikā, kad iestāde neatbilda apvienoto rezervju prasībai; vai

   c) veikt maksājumus par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem.

3. Ja iestāde neatbilst sviras rādītāja rezervju prasībai vai nepārsniedz to, tā neveic peļņas sadali attiecībā uz summu, kas pārsniedz S-MSS, kuru aprēķina saskaņā ar 4. punktu, veicot jebkuru 2. punkta otrās daļas a), b) un c) apakšpunktā minēto darbību.

4. Iestādes aprēķina S-MSS, reizinot summu, kas aprēķināta saskaņā ar 5. punktu, ar koeficientu, kurš noteikts saskaņā ar 6. punktu. Jebkura summa, kas izriet no jebkuras no 2. punkta otrās daļas a), b) vai c) apakšpunktā minētajām darbībām, samazina S-MSS.

5. Summu, kas jāreizina saskaņā ar 4. punktu, veido:

   a) jebkura pirmā līmeņa pamata kapitālā neietvertā starpposma peļņa saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 26. panta 2. punktu, atskaitot jebkādu peļņas sadali vai jebkādu maksājumu, kas ir saistīts ar šā panta 2. punkta otrās daļas a), b) vai c) apakšpunktā minētajām darbībām;

   kam pieskaita

b) jebkuru pirmā līmeņa pamata kapitālā neietverto gada beigu peļņu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 26. panta 2. punktu, atskaitot jebkādu peļņas sadali vai jebkādu maksājumu, kas ir saistīts ar šā panta 2. punkta otrās daļas a), b) vai c) apakšpunktā minētajām darbībām;

no kā atskaita

c) summas, kas būtu maksājamas kā nodokļi, ja tiktu paturēti šā punkta a) un b) apakšpunktā norādītie posteņi.

6. Koeficientu, kas minēts 4. punktā, nosaka šādi:

a) koeficients ir 0, ja iestādes uzturētais pirmā līmeņa kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu prasības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktu un saskaņā ar šīs direktīvas 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ja pievēršas pārmērīgas sviras riskam, ko pienācīgi nesedz ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktu, un kas izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības mēra, kuru aprēķina saskaņā ar minētās regulas 429. panta 4. punktu, ir sviras rādītāja rezervju prasības pirmās (t. i., zemākās) kvartiles robežās;

b) koeficients ir 0,2, ja iestādes uzturētais pirmā līmeņa kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu prasības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktu un saskaņā ar šīs direktīvas 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ja pievēršas pārmērīgas sviras riskam, ko pienācīgi nesedz ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktu, un kas izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības mēra, kuru aprēķina saskaņā ar minētās regulas 429. panta 4. punktu, ir sviras rādītāja rezervju prasības otrās kvartiles robežās;

c) koeficients ir 0,4, ja iestādes uzturētais pirmā līmeņa kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu prasības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktu un saskaņā ar šīs direktīvas 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ja pievēršas pārmērīgas sviras riskam, ko pienācīgi nesedz ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktu, un kas izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības mēra, kuru aprēķina saskaņā ar minētās regulas 429. panta 4. punktu, ir sviras rādītāja rezervju prasības trešās kvartiles robežās;

d) koeficients ir 0,6, ja iestādes uzturētais pirmā līmeņa kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu prasības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktu un saskaņā ar šīs direktīvas 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ja pievēršas pārmērīgas sviras riskam, ko pienācīgi nesedz ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktu, un kas izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības mēra, kuru aprēķina saskaņā ar minētās regulas 429. panta 4. punktu, ir sviras rādītāja rezervju prasības ceturtās (t. i., augstākās) kvartiles robežās.

Sviras rādītāja rezervju prasības katras kvartiles zemāko un augstāko robežu aprēķina šādi:

$$\text{Kvartiles zemākā robeža} = \frac{\text{Sviras rādītāja rezervju prasība}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Kvartiles augstākā robeža} = \frac{\text{Sviras rādītāja rezervju prasība}}{4} \cdot Q_n$$

kur:

Q_n = attiecīgās kvartiles kārtas numurs.

7. Šajā pantā paredzētos ierobežojumus piemēro tikai maksājumiem, kuru rezultātā samazinās pirmā līmeņa kapitāls vai peļņa, un ja maksājuma atlikšana vai neveikšana nav saistību neizpilde vai nosacījums, lai sāktu procedūras saskaņā ar iestādei piemērojamo maksātnespējas režīmu.

8. Ja iestāde neatbilst sviras rādītāja rezervju prasībai un vēlas veikt jebkādas savas sadalāmās peļņas sadali vai uzņemties kādu no šā panta 2. punkta otrās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētajām darbībām, tā par to informē kompetento iestādi un sniedz tai informāciju, kas uzskaitīta 141. panta 8. punktā, izņemot a) apakšpunkta iii) daļu, un norāda S-MSS, kuru aprēķina saskaņā ar šā panta 4. punktu.

9. Iestādes uztur kārtību, kas nodrošina, ka sadalāmās peļņas summa un S-MSS tiek aprēķinātas precīzi, un var apliecināt minēto precizitāti kompetentajām iestādēm pēc pieprasījuma.

10. Šā panta 1. un 2. punkta nolūkos sadale saistībā ar pirmā līmeņa kapitālu ietver jebkuru no 141. panta 10. punktā minētajiem posteņiem.

141.c pants

Neatbilstība sviras rādītāja rezervju prasībai

Uzskata, ka iestāde neatbilst sviras rādītāja rezervju prasībai šīs direktīvas 141.b panta nolūkā, ja tai nav tāda apmēra pirmā līmeņa kapitāla, kas nepieciešams, lai vienlaikus izpildītu Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1.a punktā noteikto prasību un minētās regulas 92. panta 1. punkta d) apakšpunktā noteikto prasību un šīs direktīvas 104. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteikto prasību, ja pievēršas pārmērīgas sviras riskam, ko pienācīgi nesedz ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktu.";

53) regulas 142. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"1. Ja iestāde neatbilst tās apvienoto rezervju prasībai vai, attiecīgā gadījumā, tās sviras rādītāja rezervju prasībai, tā sagatavo kapitāla saglabāšanas plānu un iesniedz to kompetentajai iestādei ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā pēc tam, kad ir konstatēts, ka tā neatbilst minētajai prasībai, ja vien kompetentā iestāde neļauj piemērot ilgāku termiņu – līdz 10 dienām.";

54) direktīvas 143. panta 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) vispārējie kritēriji un metodes, ko tās izmanto 97. pantā minētajai pārbaudei un novērtēšanai, tostarp kritēriji, lai piemērotu proporcionalitātes principu, kā minēts 97. panta 4. punktā;";

55) direktīvas 146. pantu aizstāj ar šādu:

"*146. pants*
Īstenošanas akti

Saskaņā ar 147. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru ar īstenošanas aktu pieņem 12. pantā un IV sadaļā noteiktā sākotnējā kapitāla apmēra grozījumus, ņemot vērā pārmaiņas ekonomikas un monetārajā jomā.";

56) aiz 159. panta iekļauj šādu nodaļu:

"**1.a nodaļa**

Pārejas noteikumi finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām

159.a pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz finanšu pārvaldītājsabiedrību un jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību apstiprināšanu

Mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības un mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, kas jau pastāv ... [šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās diena], līdz ... [divi gadi pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] iesniedz pieteikumu apstiprinājuma saņemšanai saskaņā ar 21.a pantu. Ja finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība līdz ... [divi gadi pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] neiesniedz pieteikumu apstiprinājuma saņemšanai, tiek veikti attiecīgi pasākumi, ievērojot 21.a panta 6. punktu.

Šā panta pirmajā daļā minētajā pārejas laikposmā kompetentajām iestādēm ir visas nepieciešamās uzraudzības pilnvaras, kas tām ar šo direktīvu ir piešķirtas konsolidētas uzraudzības īstenošanas nolūkā attiecībā uz finanšu pārvaldītājsabiedrībām vai jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kurām jāsaņem apstiprinājums saskaņā ar 21.a pantu.";

57) direktīvas 161. pantā pievieno šādu punktu:

"10. Komisija līdz 2023. gada 31. decembrim pārskata 104. panta 1. punkta j) un l) apakšpunktā minēto uzraudzības pilnvaru īstenošanu un piemērošanu, sagatavo par to ziņojumu un šo ziņojumu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.".

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz ...[18 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro minētos noteikumus no ... [18 mēneši + 1 diena pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas]. Tomēr noteikumus, kas nepieciešami, lai panāktu atbilstību grozījumiem, kuri attiecībā uz Direktīvas 2013/36/ES 84. pantu un 98. panta 5. un 5.a punktu izklāstīti šīs direktīvas 1. panta 21) punktā un 29) punkta a), b) un c) apakšpunktā, piemēro no ... [divi gadi pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas], un noteikumus, kas nepieciešami, lai panāktu atbilstību grozījumiem, kuri attiecībā uz Direktīvas 2013/36/ES 141.b un 141.c pantu un 142. panta 1. punktu izklāstīti šīs direktīvas 1. panta 52) un 53) punktā, piemēro no 2022. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*